

OLEŚNICKIE ECHA

Nr 46 / grudzień 2025

ISSN 2080-8860

**Szanowni Państwo!
Drodzy Czytelnicy, Mieszkańcy
Miasta i Gminy Oleśnica
oraz Święteczni Goście!**

W blasku cichego światła,
jak anioł czuwający w zimową noc,
niech rodzi się w Waszych sercach pokój,
który koi, prowadzi
i pozwala zobaczyć dobro
nawet w najdrobniejszych gestach.

Niech te Święta Bożego Narodzenia
przyniosą Państwu łagodność,
której uczy cisza, ciepło,
które płynie z bliskości,
i nadzieję, która jak skrzydła
unosi ponad codzienność.

A Nowy Rok 2026
niech będzie czasem łaski,
spełnionych pragnień
i światła, które pozostaje,
nawet gdy płomień świecy gaśnie

życzą

Przewodnicząca Rady Miejskiej

Krystyna Botor
Krystyna Botor

z Radnymi Rady Miejskiej Oleśnica

Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica

Piotr Strzelecki
Piotr Strzelecki

z pracownikami UMiG Oleśnica

Reprodukcja obrazu

Tytuł: „Anioł”

Technika: olej na płótnie, 40x50

Rok: 2021

Autor: Urszula Pawłowska

Wspomnienie o śp. Adamie Siekierskim

6 grudnia 2025 r., z głębokim żalem pożegnaliśmy śp. Adama Siekierskiego – zasłużonego samorządowca powiatu staszowskiego, wieloletniego Wójta Gminy Oleśnica, radnego powiatowego oraz społecznika oddanego swojej *małej ojczyźnie*, który zmarł w wieku 75 lat.

Adam Siekierski urodził się 30 listopada 1950 roku w Podlesiu, jako syn Zofii i Bronisława. Edukację rozpoczął w czteroklasowej szkole podstawowej w rodzinnej miejscowości, kontynuował ją w siedmioklasowej szkole w Wilkowie, a następnie w technikum w Sławnie na Pomorzu, które ukończył w 1970 roku. Jako młody pracownik administracji podjął dalszą naukę w Szkole Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, systematycznie podnosząc swoje kwalifikacje.

Z urzędem Gminy Oleśnica związał niemal całe zawodowe życie. Pracę rozpoczął w 1973 roku jako kierownik służby rolnej. Od 1982 roku pełnił funkcję sekretarza gminy, a w latach 1991-2006 był jej wójtem. Jego kadencje, odnawiane w wyborach w 1994, 1998 i 2002 roku, świadczą o ogromnym zaufaniu, jakim darzyli go mieszkańcy. Po zakończeniu pracy w samorządzie gminnym związał się z KRUS w Staszowie, gdzie pełnił funkcję kierownika oddziału powiatowego.

Od 2010 roku, aż do ostatnich dni życia, był radnym powiatu staszowskiego, a w latach 2014-2018 również członkiem Zarządu Powiatu. Aktywnie działał na rzecz społeczności lokalnej, m.in. pełniąc funkcję prezesa zarządu gminnego OSP w Oleśnicy.

Ceniony za spokój, rozagę i oddanie ludziom, pozostanie w pamięci wielu jako człowiek wierny swojej pracy i mieszkańcom – cichy, życzliwy i zawsze uśmiechnięty. „Samorząd to służba, a nie zaszczyt” – słowa, które często powtarzał, najlepiej oddają sens Jego życiowej drogi.

Pogrzeb śp. Adama Siekierskiego odbył się 6 grudnia o godzinie 11:00 w kościele parafialnym w Oleśnicy. Zgromadził niezwykle liczne grono uczestników: parafian, mieszkańców gminy, przedstawicieli władz wojewódzkich i powiatowych, delegacje z sąsiednich gmin oraz wielu gości, w tym piosł Czesława Siekierskiego. Nasza świątynia nigdy dotąd nie gościła tak wielu osób. Ich obecność była wyrazem szacunku i wdzięczności za lata pracy śp. Adama na rzecz wspólnoty. W licznych mowach pożegnalnych powtarzały się słowa: kochany mąż, ojciec, brat, wujek, wielki i oddany społecznik, przyjaciel, druh, człowiek empatyczny, pokorny, cichy, otwarty na drugiego człowieka.

Śp. Adam Siekierski pozostawił po sobie trwałe ślad – w dokonaniach samorządowych, w rozwoju gminy Oleśnica, a przede wszystkim w sercach mieszkańców, którym służył przez całe swoje życie. Dla wielu z nas pozostanie po prostu Panem Adamem – zawsze otwartym i witającym każdego napotkanego człowieka z uśmiechem.

Redakcja „Oleśnickich Ech”

◀ Osiemdziesięciolatkowie też byli kiedyś dziećmi ▶

*Wszyscy dorośli byli kiedyś dziećmi,
ale niewielu z nich pamięta o tym.*
(Antoine de Saint-Exupéry)

W odpustowym felietoniku próbowałem w narracji wspomnieniowej przywołać klimat odpustu parafialnego na Matkę Boską Zielną sprzed dziesiątek lat. Dzisiaj pragnę pozostać dalej w tym nurcie i przypominając Czytelnikom OE starą prawdę, że *osiemdziesięciolatkowie też byli kiedyś dziećmi*, chcę naszkicować z grubsza uroki naszego dzieciństwa, czyli dzieciństwa osiemdziesięciolatków: jak dzieci spędzały wówczas **wolny czas**, w co się **bawiły**, jakie miały **zabawki**? Myślę, że temat wpisuje się w atmosferę świąteczną, bo Pan Jezus narodzony z Dziewicy Maryi miał w życiorysie również czas dzieciństwa i jako Dziecko zapewne lubił się bawić z rówieśnikami, a Opiekun, święty Józef, swą *stolarską rączką* majstrował Mu jakieś proste zabawki.

1. **Czas wolny** dla dzieci na wsi w tamtym czasie, podobnie jak dla całej społeczności wiejskiej, praktycznie nie istniał. Samo pojęcie nie egzystowało nawet w świecie myślowo-marzeniowym. Dzieci bowiem zawsze były zajęte pracą czy nauką, miały jakieś obowiązki do wykonania. We wczesnym dzieciństwie były to prace porządkowe w domu i na podwórku (zamiatanie), sprzątanie ubrań, podtrzymywanie ognia w kuchni, bieg po zieleninę na pole, opieka nad małym inwentarzem (króliki, kurczęta, kaczęta); potem w okresie szkolnym doszły poważniejsze prace: sprzątanie po posiłkach, cięcie sieczki, zamiatanie, pasienie krów i owiec, stąd głównym „placem zabaw” były pastwiska; pomoc w pracach gospodarskich i polowych, takich jak: pielenie, sadzenie, prowadzenie konia przy orce, żniwa, gdzie domeną dziecięcą było stawianie snopków i grabienie ściernisk, wykopki ziemniaków i buraków, a na końcu młócka, gdzie dzieci podawały zboże z zapola w stodołę.

Dochodziły do tego funkcje opiekuńcze nad młodszym rodzeństwem. Tak, że dziecko, niemal od niemowlęcia, uczyło się wspólnoty, współdziałania i odpowiedzialności za czyny.

2. Ale cóż by to było za **dzieciństwo przynajmniej bez śladowych zabaw**? Zabawy były proste i siermiężne – jak całe życie społeczne. Wojciech Młynarski śpiewał kiedyś uroczą piosenkę p.t. „W co się bawić”, gdzie była taka fraza: „Niedobrze jest, gdy czyha nuda/ Gdy nie chcesz grać już w berka czy czarnego luda/ A kiedy nawet już nie będą miały wzięcia/ Szare komórki do wynajęcia/ W co się bawić?”. Tego zmartwienia nikt z nas w tamtym czasie nie miał. Oprócz

wspomnianego berka i czarnego luda można się było bawić na dworze w klasy, gumę, skakankę, w noża, w kapsle z oranżady, w dwa ognie, w palanta, w chowanego z zaklepywaniem, w pomidora, w podchody, w wyścigi itp. Zresztą wystarczył kawałek sznurka czy patyk z wierzby i już była kreatywna zabawa w konia i furmana, gdzie jeden trzymał w zębach końce sznurka, a drugi dzierżył lejce i bat, albo brało się kij między nogi i cwałowało w wyścigach do mety na koniach. Wystarczyło też mieć starą rawkę rowerową i kawałek kija napędowego, i jeździło się na wyścigi po drodze, wolnej jak pustynia. A już klasą mercedesową była fajerka i stary pogrzebacz. W domu bawiono się w księdza i nabożeństwo, w szkołę z zeszytami, stopniami i łapami za karę, w sklep z handlem warzywami i banknotami ręcznie robionymi, w ciuciubabkę z szukaniem po omacku i ze zgadywanką. Podsumowując, dzieci przy swoich wymyślnych zabawach kopiowały dostępnymi środkami świat dorosłych i osadzały go w dziecięcej rzeczywistości.

3. Takich przedmiotów jak **zabawki, praktycznie nie było**, bo praktycznie nie było przemysłu zabawkarskiego. Owszem dziewczynki miały do zabawy nieśmiertelne lalki plastikowe lub robione ze szmatek. Chłopcy czasami dostawali z jarmarku drewniane koniki czy całe furmanki. Ja wspominam z nostalgią czerwony wóz strażacki z podnoszoną czarną drabinką, przywieziony przez dziadka z Kanady. Zabawka ta jednak służyła jako dekoracja i do podziwiania emocjami wspominam późniejsze wyroby rzemieślnicze mojego Taty na użytek dziecięcy: tornister (ciężki jak ciężarówka) zrobiony z desek po twardej marmoladzie i łyżwy drewniane z pałąkiem metalowym od wiadra i rzemykami od starych sandałów.

* * *

Wspominam ten czas sielski nie po to, aby się użalać i porównywać go z dzisiejszym obrazem dzieciństwa. Mimo wszystko **to były piękne dni, po prostu piękne dni**: pełne ruchu, życia, pomysłów, kreatywności, samodzielności, planów i marzeń. Mimo wszelkich niedoborów, nie brakowało nam chleba, umoczonego w mleku i posypanego cukrem, czuło się też życzliwość i dobroć ówczesnych dorosłych.

Kazimierz Wójtowicz CR

Stawiam tezę, że tych wartości rozdzielić się nie da. Przenikają się wzajemnie i inspirują z zastrzeżeniem, że może ona być niepodważalna, bo absolutna, aż do wieku XVIII.

To właśnie epoka kulturowa tego wieku, zwana oświeceniem, dała początek rozpadowi świata tradycyjnych wartości i religii, przyniosła swoisty dualizm teorii i praktyki tak w literaturze i filozofii jak i w samych postawach twórców. Dualizm pogłębiający się w miarę upływu czasu (np. u Sartre'a, Heideggera). Dała też asumpt do narodzin totalitarnych ideologii. Przegranych, jak marksistowskie ruchy czy komunizm, ale odradzających się dziś z powodzeniem w różnych formach, czasem innych tylko w nazwie. Dziś kwestionuje się każdy, transcendentny i transcendentalny porządek świata. W miejsce tego ładu wprowadza się prawa człowieka, które definiują za każdym razem rządzący. Takie zmieniające się zasady i prawa są już z racji tak płynnego założenia zaprzeczeniem swojej funkcjonalności. Można je przecież użytkować cytując pewnego polityka „tak jak my je rozumiemy”, czyli już w założeniach, arbitralnie.

Zawsze u podstaw kolejnych prądów filozoficznych i literackich powinny stać rozważania o walce dobra ze złem. I filozofia i literatura badają sekrety ludzkiej duszy, operując pojęciami typu wolność, liberalizm, nowoczesność. Obiecują człowiekowi (zwłaszcza filozofia) raj na ziemi, pokazują ziemską idyllę. Tak naprawdę bawią się ludzką duszą, naturą i życiem. Z różnym skutkiem. Grają na najniższych ludzkich instynktach mówiąc, że tak wolno, skreślając tym samym dotychczasowy dorobek naszej cywilizacji, albo, jak się to dzieje w przypadku literatury, pokazują jakie spustoszenia wnosi dany kierunek do naszego życia.

Jak wygląda to w konkretnych przypadkach, w zestawieniu pozornie dość zaskakującym, bo zbieżnym choćby w tytułach. Chodzi o XIX-wieczną twórczość Fiodora Dostojewskiego, autora *IDIOTY* i XXI-wiecznej powieści ostatnich lat, a właściwie ostatnich miesięcy zatytułowanej *OPOWIEŚĆ IDIOTY CZY ŁAD NATURALNY* Bronisława Wildsteina.

FILOZOFIA W TWÓRCZOŚCI FIODORA DOSTOJEWSKIEGO

Dlaczego *Idiota* u Dostojewskiego? Co sugeruje tytuł? Bohaterem tej najbardziej cenionej przez Dostojewskiego powieści jest książę Myszkina – wcielenie ludzkiego dobra i piękna. Jest bardzo skromnym, wrażliwym, empatycznym człowiekiem. Filantropem, wiernym przyjacielem, obrońcą chorych i dzieci, człowiekiem marzącym o zgodzie, szczęściu i dobrobycie nazywanym z tej właśnie racji idiotą. Pokochał kobietę, petersburską „kamelię” Nastasję Filipowną, niezwyklej urody, ale i niezwyklej, tragicznych losów.

Śliczna, osierocona dziewczynka została wzięta na wychowanie przez bogatego przemysłowca Tockiego. Wykorzystywana i poniżana przez niego, pokochała „idiotę” – księcia Myszkina, tak różnego od otaczającego ją środowiska, w którym pieniądź wyznacza cel wszelkich poczynąń. Od ołtarza jednak ucieka do Rogożyna – idealisty, ale i milionera, aby z jego ręki-zazdrośnika, zginąć.

Jakie jest przesłanie tej powieści pełnej uczuć i namietności, obrazów ludzi pięknych i nikczemnych? Według Dostojewskiego piękno jest wielką siłą zdolną pokonać świat kłamstwa i zbrodni. To w tej powieści pada ta właśnie filozoficzna zgoda maksyma-przeświadczenie Dostojewskiego, że „**Świat uratuje się przez piękno**”. Istotnie, od opisu portretu przedstawiającego piękną Nastasję, przez opisy miłości i życia „idioty” – Myszkina, ale i Rogożyna, także wnętrz i pejzaży, *Idiota* nazywana jest powieścią – poematem, bliską idealistycznej filozofii piękna Kanta, Schillera, czy wreszcie Hegla. To według niego rozum odznacza się wzniosłością, dowcip pięknem, a ostrożność, jak mawiał znów Cromwell jest cnotą burmistrzów. Prawość i poczciwość kryją w sobie prostotę i szlachetność, żart i uprzejme pochlebstwo są subtelne i piękne.

Powieścią jednak Dostojewskiego, będącą nieustannie przedmiotem dociekań filozoficznych i zainteresowań krytyków jest nie *Idiota*, lecz *Zbrodnia i kara*. To powieść polifoniczna (wielogłosowa). Dostojewski przedstawia w niej wiele różnych stanowisk ideowych, filozoficznych i religijnych. Te liczne punkty widzenia nie sumują się w całość, w syntetyczny ton. Istnieją oddzielnie. Autonomizm przedstawionych teorii jest niewątpliwie walorem tej powieści. Jej bohater w swoim życiu przechodzi pewne etapy zachłyśnięcia się kolejnymi teoriami filozoficznymi i religijnymi. Do złudzenia przypomina to życie Friedricha Nietzschego, no, może w innej kolejności. U Nietzschego można wyróżnić trzy główne etapy życia. W każdym oddawał się innemu kultowi. Pierwszy okres był kultem sztuki, drugi nauki, trzeci-życia, siły, indywidualności. W pierwszych dwóch patronowali mu sukcesywnie: Wagner i Darwin. W trzecim etapie były to już jego myśli. Plonem ich były dzieła: *Tako rzecze Zaratustra*, *Poza dobrem i złem*, *Z genealogii moralności* i pośmiertne już wydanie *Ecce homo* (1908 rok). Nietzsche (1844-1900) był Niemcem polskiego pochodzenia ze zniemczonej rodziny Nickich. Bardzo sobie to polskie pochodzenie cenił: „Przodkowie moi byli polską szlachtą, po nich zostały mi moje instynkty, między nimi może „Liberum Veto”. Opisując swój stosunek do muzyki pisał: „Jestem na to dość Polakiem, by całą muzykę świata oddać za Szopena”. Niemcy chlubią się nim. Ale z Niemiec uciekał. Wytykał Niemcom wady twierdząc, że „w kulturze Niemcy są spóźnieni o dwieście lat i nigdy już tego nie nadrobią”. Ten bardzo wątły, chory, a w życiu codziennym wycofany człowiek był w swoich teoriach wielbicielem życia i siły, rzecznikiem

bezwzględności. Uważał, że każdy ma taką moralność jaką ma naturę. Różnica między ludźmi wynika z natury silnej i słabej. Nazywał ją moralnością panów i moralnością niewolników. Silnym z natury przynależą w życiu cechy takie jak: dostojność i godność osobista, stanowczość, sprawność, pewność działania, bezwzględność w przeprowadzaniu zamierzeń, bogactwo. Słabi funkcjonują inaczej. Ich słabości towarzyszy: litość, miękkość serca, altruizm, miłość. Nietzsche uważał, że porządek społeczny jest wtedy, gdy niewolnicy mają moralność niewolników, Złe może być wtedy, gdy rasa panów przyjmie za wartość moralność niewolników. Dla Nietzschego będzie to wtedy stan zwyrodnienia i dekadencji. Jak przekłada się jego filozofia w *Zbrodni i karze*? Jej bohater w swoim pierwszym etapie życia prezentuje czysty nitzscheizm. Bezwzględny wobec najbliższych, cyniczny w swoich poglądach, okrutny zbrodniarz dwóch starych kobiet za „... swoje przestępstwo uważa jedynie to, że się ugiął i sam przyznał się do winy”, że on, Raskolnikow „zaprzepaścił się tak beznadziejnie, głupio, z woli ślepego losu, a teraz musi się poddać i ukorzyć przed „nonsensem” jakiegoś tam wyroku...”. Po prostu zabrakło mu bezwzględności w prowadzeniu zamierzeń. Ta właśnie świadomość spowodowała u niego chorobę, bo „...bynajmniej nie zламаły go okropności życia na katordze, roboty, wygolona głowa, wstrętne jadlo i łachmany: och! cóż go obchodziły te wszystkie męczarnie i katusze! Przeciwnie, rad był nawet, gdy się na robotach zmęczył fizycznie, bo dawało mu to przynajmniej kilka godzin spokojnego snu. I co znaczyło dla niego jedzenie, ta cienka zupa z karaluchami? W czasach studenckich często i tego nie miał. Odzież jego była ciepła i przystosowana do trybu życia. Kajdan nie czuł na sobie. Miał się wstydzić? Przed kim? Przed Sonią? Sonia bała się go, czyżby więc miał się jej wstydzić?!” Ot, chciałoby się rzec, człowiek rosyjski. Późniejszy nie zmieniony „Homo sovieticus”. W swoim jednak czasie Dostojewski znalazł rozwiązanie. Była nim niezrozumiała dla Raskolnikowa pogarda dla rosyjskiego systemu i wolność prezentowana przez „zesłańców Polaków-przestępców politycznych”, których poglądów nie podzielał, bo ich nie lubił, bo „wiedział jak bardzo się mylili”. Dzięki nim jednak doznał nagle uczucia nieznanego dotąd, poczucia wolności. Stało się to wtedy, gdy siadł zmęczony na kłocach drzewa przy szerokiej, pustynnej rzece a „Z drugiego brzegu cicho dolatywała pieśń. Tam, na zalanym słońcem bezkresnym stepie, czerniały jurty koczowników. Tam była wolność i żyli zupełnie inni ludzie, tam czas się zatrzymał jakby nie minął wiek Abrahama i jego stad... Nagle obok niego znalazła się Sonia...”. Nazajutrz pod poduszką znalazł Ewangelię. „Wziął ją machinalnie do ręki. To była jej książka, ta sama, z której czytała mu o zmartwychwstaniu Łazarza... Nie otworzył jej i teraz, lecz błysnęła mu pewna myśl: „Czyż jej przekonania mogą teraz nie być moimi przekonaniem? A przynajmniej jej uczucia, dążenia...” Mamy więc nietzscheańskiego człowieka, który nie ewoluuje w swoich przekonaniach, a jedynie odrzuca swoje stanowisko przyjmując inne. Powodem jest religia, a konkretnie *Ewangelia*. Droga mistyczna.

OPOWIEŚĆ IDIOTY CZY ŁAD NATURALNY BRONISŁAWA WILDSTEINA

Pachnąca jeszcze drukarską farbą książka Wildsteina dołącza do obrońców konserwatywnych myślicieli takich jak; w Anglii Rogera Scrutona, we Francji Chantala, Delsola...

Opowieść idioty czy ład naturalny jest inna niż dotychczasowe powieści Wildsteina. Ukazywały się w kolejności; *Dolina nicości* mówiąca o skali esbeckich poczynaniach na Polakach, *Czas niedokonany* będący praktycznie tragiczną sagą polskich Żydów wpisanych w naszą historię XX wieku, której ramy obejmują czasy komunizmu i Solidarności, *Ukryty, utwór, który* pokazuje czas posmołeski i tragedię wpisaną w bieżącą historię.

Opowieść idioty czy ład naturalny jest powieścią filozoficzną. Wyraźnie dzieli się na dwie części. Pierwsza przypomina twórczość Rogera Scrutona, tego pisarza, którego książka *Myśliciele nowej lewicy* ukazała się w Polsce w wydawnictwie podziemnym w latach osiemdziesiątych. *Dziś* stosunkowo łatwo można dostać jego książkę *Głupcy, oszuści i podżegacze*. Wszystkie wydania jego książek budziły wyraźny sprzeciw, ale jednocześnie i szalone zainteresowanie, bo pokazują w sposób jasny apologetów lewicy, naukowo pokazując absurdalność ich teorii, miałość uznanych lewicowych autorytetów. Podobna w treściach jest powieść Wildsteina. Obnaża autorytety, np. Dawkinsa-ateistę i darwinistę, także pragnienia przebudowy świata łącznie z rodziną, płcią i nauką. W sposób naukowy pokazuje, jak plany te nie mają po prostu sensu. Czyżby więc koniec filozofii? - myślimy kończąc pierwszą część książki, druga jednak zaskakuje. Broniąc naturalnego ładu świata pisarz nie sięga ani do św. Tomasza z Akwinu, ani do Dietricha von Hildenbranda, lecz sięga...do Szekspira. Stoi na stanowisku, że żadne siły polityczne, konserwatywne, ani te naukowe i filozoficzne nie obalą szturm szałowców (idiotów) na cywilizowany dorobek świata. Klasyka, religia, Szekspir, Mickiewicz czy Conrad to dla pisarza zbiór mądrości i diagnoza na przywrócenie naturalnego ładu społecznego i zwycięstwa. Nie jest to jednak gremialny optymizm. Czasy, które nadejdą wg pisarza przyniosą mnóstwo dylematów moralnych, sporą dawkę cierpienia, brutalnej metody spychania konserwatystów na margines zwany ciemnogrodem, lub bardziej elegancko, zaściankiem kulturowym. W każdym bądź razie, warto przeczytać choćby dlatego, że jak twierdzi Wildstein: „Odrzuciliśmy ład świata, a więc życie stało się powieścią idioty, która nic nie znaczy. Jesteśmy wolni i nieograniczeni, wszystko stało się więc możliwe, ale nowy wspaniały świat zmienił się w koszmar, z którego nie potrafimy się obudzić”.

Jak to się skończy?

„Po jakimś czasie w miarę przyzwoitego bytowania kolejną katastrofą, po której świat trzeba będzie odbudowywać na nowo. Pewnie ludzie dostaną następną szansę”.

Teresa Romańska-Faściszewska

Nadzieja

Dlaczego ludzie robią niezrozumiałe rzeczy? Dlaczego nie dostrzegają, że ich decyzje są nielogiczne, niewytłumaczalne? Dlaczego nam tak łatwo je krytykować? Dlaczego tak trudno jest powiedzieć, że uważamy czyjeś postępowanie za głupie czy wręcz szkodliwe? Czy w ogóle mamy prawo oceniać postępowanie innych, szafować opiniami?

Znowu, bo już niestety zdarzyło się to kiedyś, w przeszłości, usłyszałam, że moi bliscy znajomi robią coś, co powoduje, że wszystko krzyczy we mnie, wywołuje moją niezgodę i głębokie przekonanie, że to niewłaściwy wybór. Nie byłoby się na co zżymać, gdyby nie to, że sprawa dotyczy leczenia bardzo poważnej choroby. Muszę użyć górnolotnych słów, bo to przypadek z tych, w których stawką jest życie, a rezygnacja z leczenia farmakologicznego wydaje mi się samobójstwem. Gdy usłyszałam, co postanowili, na początku, jak poprzednio, poczułam złość i bezsilność. Że jak to, inteligentni, wykształceni, w czasach, gdy o konsultację lekarską jest przecież stosunkowo łatwo, podejmują taką niezrozumiałą dla mnie decyzję. Że zamiast gabinetu wybierają fora internetowe, zamiast recepty – napar z czegoś, czego nazwa brzmi jak zaklęcie, a zamiast tabletek – witaminę c. Jak to możliwe, że w świecie tak rozwiniętym cywilizacyjnie ktoś świadomie wybiera gusła? Znowu uzmysłowiłam sobie dobitnie, że medycyna alternatywna kwitnie, bo jest „naturalna”, „bez chemii”, „bliżej człowieka” (!?). Ludzie są rozzarowani kolejkami, pośpiechem, często przedmiotowym traktowaniem w przychodniach lekarskich. W tym zawiedzeniu rodzi się pokusa, by odwrócić się od bezdusznej nauki i przytulić do magii. Oddać się w ręce uzdrowiciela, poszukać cudu w buteleczce z olejkiem. Metody te nie wzbudzają mojego wielkiego sprzeciwu, gdy traktowane są jako suplementy i stosowane przez ludzi relatywnie zdrowych, choć przecież mogą być one nieskuteczne. Stają się jednak bezwzględne i szkodliwe, gdy przestają być dodatkiem, a stają się zamiennikami leczenia naukowymi metodami, popartymi twardymi dowodami badań i doświadczeń. Nie mam nic przeciw masażowi kamieniami, by pozbyć się stresu, herbatce z melisy po naprawdę trudnym dniu czy solidnej porcji witaminy c w walce z katarem, ale buntuję się,

gdy podobne rozwiązania zastępują fachową pomoc udzielaną przez tych, którzy na choroby wiedzą nieporównywalnie więcej.

To moi bliscy znajomi, pomyślałam więc, że mam prawo powiedzieć, że ich zachowanie jest nieracjonalne, ryzykowne... Zaraz jednak przyszła konsternacja, czy rzeczywiście mam prawo? Bo choć z mojej perspektywy wygląda to jak naiwność albo wręcz desperacja, jest też czymś bardzo ludzkim. Przepracowani i przemęczeni lekarze pragną pomóc, starają się, by wyleczyć ciało, ale tym samym sprowadzają pacjenta do pozycji kolejnego przypadku klinicznego. Nie pamiętają, że z chorobą związane są strach, utrata kontroli nad swoim życiem, samotność – nawet jeśli choremu towarzyszy wspierająca i współczująca rodzina czy przyjaciele. Właśnie dlatego zmagający się z chorobą szukają czegoś, co odda im poczucie sensu, przywróci sprawczość, obieca cud. Da po prostu nadzieję. **Da nadzieję.** Teraz to rozumiem i nadal twierdzę, że mam prawo, a nawet czuję wewnętrzny obowiązek, by nie zamilczeć swojego przekonania. W żadnym razie nie mogę i nie chcę wyśmiewać, nie zamierzam drwić, lecz stworzyć inny punkt widzenia.

Pomyślałam jeszcze o jednym. Moja opinia będzie usłyszana. Nie wiem, czy będzie uwzględniona w podejmowanych decyzjach, ale na pewno zauważone będzie moje zaangażowanie, bo naprawdę mi zależy. Może wywoła ono irytację, sprzeciw – trudno. Jakkolwiek by się nie stało, muszę być obecna. Nie chodzi o ciągłe wypytywanie co słychać. Ale o danie poczucia, że jestem, że rozumiem. Nawet gdy milczę, także do słuchawki telefonu, bo brakuje już słów albo wszystkie tematy wydają się błahe. Albo właśnie takie lekkie tematy poruszam, jako antidotum na niewesołe myśli kłębiące się w głowie. Myślę, że ta **obecność jest ważna** zwłaszcza w przeddzień świąt. Świąt, podczas których rodzi się **Bóg, źródło siły i poczucia sensu**. Świąt radosnych, otulonych bielą śniegu (oby), czerwienią owocu ostrokrzewu czy głogu, zielenią jedliny i złotem pierwszej gwiazdy na granatowym niebie. Świąt, podczas których łatwiej **odzyskać nadzieję**, bo tak właśnie działa ich magia.

Katarzyna Skład

Parafia Oleśnica

– w pierwszej połowie XIX wieku (1805–1864)

cz. IX

8.2. Kościół parafialny i inne ośrodki kultu.

W pierwszej połowie XIX wieku kościół w Oleśnicy był jednonawowy (nawy boczne dobudowano w 1894 roku), wraz z dzwonnica wybudowana nad chórem i wielkimi drzwiami stanowił zwarty kompleks architektoniczny. Kościół pokryty był gontem, na środku dachu znajdowała się kopuła zwieńczona krzyżem i pokryta blachą, wewnątrz niej umieszczona była sygnaturka. W południowej elewacji kościoła znajdowało się sześć okien, jedno za organami od zachodu, zaś trzy na północnej ścianie. Do wnętrza kościoła prowadziły dwa wejścia główne od zachodu, wielkimi drzwiami przez dzwonnica oraz boczne od strony północnej przez zakrystię. Wielki ołtarz umieszczony był we wschodniej części kościoła w absydzie prezbiterium. Przedstawiał się okazale, wykonany był w dobrej szkole snycerskiej, upiękaszony złożonymi ozdobami. Znajdował się w nim obraz przedstawiający Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny pędzla Rafała Hadziewicza, kupiony w 1854 roku przez ks. Wawrzyńca Goniewicza. Ten obraz umieszczony został na zasuwie, za nim znajdował się krucyfiks w ramie złożonej z figurą Jezusa Ukrzyżowanego, a obok dwie figury barokowe przedstawiające Matkę Boską i świętego Jana Apostoła. Po bokach ołtarza stały dwie rzeźbione postacie świętych Apostołów Piotra i Pawła (obecnie znajdują się na tym miejscu figury świętego Kazimierza Królewicza i świętego Stanisława Kostki). Pod obrazem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny umieszczone było cymborium (tabernakulum) wewnątrz obite płótnem, natomiast zewnętrznie blachą z wytłoczonymi na niej kompozycjami kwiatowymi.

Pozostałe ołtarze również wykonane były w drewnie przez snycerzy i upiękaszony złożonymi płaskorzeźbami. Jeden z nich znajdował się po prawej stronie w wielkim chórze. W jego centrum umieszczony był obraz Najświętszej Maryi Panny Niepokalanego Poczęcia posrebrzany w złotej sukience pochodzący z XVIII wieku, zaś na zasuwie obraz Najświętszej Maryi Panny Różańcowej z Dzieciątkiem Jezus na jednej ręce i z berłem lekko połączanym w drugiej ręce.

Drugi ołtarz był pod wezwaniem świętej Anny. Umieszczony w nim obraz przedstawiał świętą Annę, Najświętszą Maryję Pannę i świętego Joachima. Postacie te upiękaszony posrebrzane sukienki. Trzeci ołtarz znajdował się na północnej ścianie kościoła. Wieńczył go mały obraz świętego

Tadeusza Apostoła w sukience srebrnej z koroną promienistą umieszczoną nad głową świętego i połączoną łaską, którą dzierżył w dłoni. W tym ołtarzu znajdował się relikwiarz (do dziś przechowywany w skarbcu kościoła) ze szczątkami świętych: Tadeusza Apostoła, Konstantego Męczennika, Dezyderiusza Męczennika, Teofila Męczennika. W ołtarzu znajdowało się również kilka łańcuszków za śladami papieskich pieczęci. Zbiór ten – ofiarowany kościołowi przez Jadwigę Lanckorońską, kasztelanową radomską – biskup krakowski Konstantyn Felicjan Szaniawski pozwolił umieścić w 1730 roku w Oleśnicy.

Po lewej stronie w miejscu, gdzie nawa łączyła się z prezbiterium, stała chrzcielnica (baptysterium) na murowanym postumencie wykonana z ciosanego czarnego marmuru, gładko wypolerowana. Umieszczone w niej naczynie miedziane przechowywało wodę chrzcielną. Po przeciwnej stronie znajdowała się ambona, do której prowadziły z kościoła schody. W zachodniej części nawy umieszczony był chór wsparty na dwóch filarach tworzących trzy ostrołukowa arkady. W kościele były dwa konfesjonały, ławek dwanaście wykonanych z drewna sosnowego.

Kościół wykonany był z bardzo trwałej cegły na fundamencie kamiennym acz niedostatecznie głębokim. Zewnętrzna długość kościoła wynosiła 55 łokci (1 łokieć = 0,59 metra¹) szerokość 15 łokci, wysokość ścian 15 łokci. Prezbiterium posiadało w świetle szerokość 7 łokci i długość 13 łokci. Zakrystia wybudowana była po stronie północnej kościoła. W niej znajdowała się szafa z sześcioma szufladami na aparaty i bieliznę kościelną, komoda z czterema małymi szufladami na książki liturgiczne i przedmioty potrzebne do sprawowania kultu. Z zakrystii murowane schody prowadziły do skarbcza, które zamykały żelazne drzwi. Skarbiec posiadał jedno okno zabezpieczone żelazną kratą, jego podłoga była wyłożona cegłą. Zakrystia była szeroka na 6 ½ łokcia i długa na 7 ½ łokcia².

Wyposażenie kościoła stanowiły przedmioty bezpośrednio używane przy sprawowaniu kultu. Inwentarz parafialny wymienia wśród nich dwa obrazy i pięć chorągwi obnoszonych podczas procesji w czasie odpowiednich uroczystości i świąt kościelnych³. Kościół w Oleśnicy posiadał znaczną ilość ksiąg i aparatów różnego koloru, ich zestawienie przedstawiają tabele 1 i 2.

¹ I. Ihnatowicz, *Vademecum do badań nad historią XIX i XX wieku*, Warszawa 1970, cz. 1, s.31, (tabela 1).

² ADK, sygn. PO 7/1, Akta parafii Oleśnica 1803 – 1937, k. 67 – 68, sygn. OD – 8/8, *Opis kościołów dekanatu stopnickiego*, 1884 – 1898, k. 75 – 77, *Katalog zabytków sztuki w Polsce*, red. J. Łoziński, B. Wolf, T.3, z.1, Warszawa 1957, s. 46 – 47, J. Wiśniewski, *Historyczny opis kościołów, miast, zabytków i pamiątek w Stopnickim*, Marjówka 1929, s. 170 – 172.

³ ADK, sygn. PO 7/1, Akta parafii Oleśnica 1803 – 1937, k. 70.

Tabela 1. Księgi liturgiczne kościoła parafialnego w Oleśnicy. Stan z 1838 roku.

Nazwa księgi	Liczba	wartość w złp.
Mszał większy świąteczny	4	8
Mszał mały relikwialny	4	2
Agenda większa	1	2
Agenda mała	2	1
Książka kursowa	1	6 groszy

Źródło: ADK, sygn. PO – 7/1, Akta parafii Oleśnica 1803 – 1937, k. 70.

Tabela 2. Szaty liturgiczne kościoła parafialnego w Oleśnicy. Stan z 1838 roku.

Nazwa szat	Liczba	wartość w złp.
Ornaty białe	13	143
Ornaty czerwone	13	126
Ornaty zielone	4	42
Ornaty fioletowe	4	32
Ornaty czarne	4	14
Kapy różnego koloru	6	66
Bielizna kościelna	-	44

Źródło: ADK, sygn. PO – 7/1, Akta parafii Oleśnica 1803 – 1937, k. 70 - 72.

4. ADK, sygn. OD – 5/1, Wiz. dzieł., 1805 – 1828, k. 318, sygn. OD – 5/9, Wiz. dzieł., 1839 – 1840, k. 461, sygn. OD – 5/29, Wiz. dzieł., 1859 – 1860, k. 117.

Dziekani wizytujący parafię Oleśnica w pierwszej połowie XIX wieku informując o ich stanie i jakości podkreślają, iż „porządek bielizny, aparatów w najprzystojniejszym stanie”, „aparaty są wszystkie w komplecie wg spisu fundi insrueti, bielizna jest wszystek czysto ułożona”, „aparaty w całości bywają przechowywane i porządnie utrzymane”⁴. W skarbcu kościoła, nad zakrystią, przechowywane były drogie naczynia liturgiczne. Ich wykaz zawiera tabela nr 3.

Tabela 3. Naczynia liturgiczne znajdujące się w skarbcu kościoła parafialnego w Oleśnicy. Stan z 1838 roku.

Nazwa naczyń	Liczba	wartość w złp.
Monstrancja	1	99
Puszka	1	150
Kielich	4	387

Źródło: ADK, sygn. PO – 7/1, Akta parafii Oleśnica 1803 – 1937, k. 69.

Piotr Strzelecki

Prof. dr hab. n. med. Edward Malec – osobowością Roku 2025

Z ogromną radością informujemy naszych Czytelników, że miesiąc temu *nasz rodak, pochodzący z Oleśnicy prof. dr hab. n. med. Edward Malec* – został uhonorowany prestiżową nagrodą „**Wybitny Polak w Niemczech**” 2025. Uroczysta gala odbyła się 21 listopada br. w Ambasadzie RP w Berlinie i zgromadziła wybitne osobistości świata kultury, nauki, dyplomacji oraz Polonii.

Nagroda „Wybitny Polak” przyznawana jest wybitnym przedstawicielom Polonii na całym świecie, a profesor Edward Malec – światowej klasy kardiochirurg dziecięcy, pionier operacji wrodzonych wad serca, znalazł się w tym roku w gronie laureatów jako **Osobowość Roku**. To niezwykle zasłużone wyróżnienie. Profesor ma na swoim koncie ponad 10 tysięcy operacji u dzieci, przeprowadzonych w wielu krajach Europy, w tym również bezpłatnie dla pacjentów z Polski.

Dla Oleśnicy to powód do ogromnej dumy, że tak wybitna osobowość pochodzi właśnie z naszej *małej ojczyzny*. Profesor Edward Malec od lat, z podziwu godną skromnością i oddaniem, służy najmłodszym pacjentom, a jednocześnie rozśławia dobre imię Polski i Oleśnicy na świecie.

Przypomnijmy, że już w 2009 roku na łamach „Oleśnickich Ech” mieliśmy zaszczyt przeprowadzić z Profesorem rozmowę, która pozostaje jednym z ważniejszych materiałów w historii naszej gazetki. Dziś po przyznaniu tak prestiżowego wyróżnienia czujemy się zobowiązani, by do tej rozmowy powrócić. Dlatego z przyjemnością zapowiadamy, że w kolejnym numerze naszego czasopisma postaramy się ponownie spotkać z Panem Profesorem i przeprowadzić nowy wywiad.

Redakcja

Prof. dr hab. n. med. Edward Malec trzeci od prawej

Zakończone inwestycje w Gminie Oleśnica

w okresie od 1 lipca do 15 listopada 2025 roku

1. Budowa wodociągu w Strzelcach i Brodach

1 lipca zostały odebrane prace związane z budową dwóch linii wodociągowych. Wykonawcą był Zakład Budowlano-Montażowy Józef Majcher z Buska-Zdroju. Zamówienie obejmowało budowę sieci wodociągowej w miejscowości Strzelce o średnicy 110 mm o łącznej długości 502,00 m i budowę sieci wodociągowej w miejscowości Brody o średnicy 110 mm i o łącznej długości 935,00 m. Wynagrodzenie za wykonanie wodociągu w Strzelcach wyniosło 79 950,00 złotych. Wynagrodzenie za wykonanie wodociągu w Brodach wyniosło 119 310,00 złotych. Środki na realizację tej inwestycji pochodziły z PROW 2014-2020 w wysokości 142 290,65 zł, a wkład własny Gminy Oleśnica to kwota 56 999,35 zł.

2. Przebudowa 6 odcinków dróg

4 września odebrano roboty budowlane zrealizowane przez Przedsiębiorstwo Robót Drogowych w Staszowie, które obejmowały: przebudowę drogi wewnętrznej – ul. Gliniki o dł. 106,00 m, przebudowę drogi wewnętrznej – ul. Krótka o dł. 240,00 m, przebudowę drogi wewnętrznej – ul. Wrzosey (od ul. Staszowskiej) o dł. 145,00 m, przebudowę drogi wewnętrznej – w miejscowości Sufczyce o dł. 445,00 m, przebudowę drogi wewnętrznej w miejscowości Oleśnica – od ul. Wrzosey do rowu w kierunku Wojnowa o dł. 350,00 m, przebudowę drogi wewnętrznej w miejscowości Oleśnica – łącznik ul. Żeromskiego z ul. Zarzecze o dł. 154,00 m. Łączna kwota wynagrodzenia wykonawcy robót wyniosła 1 522 238,78 zł. Zadanie zostało zrealizowane w ramach Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych z dofinansowaniem w wysokości 1 425 000,00 zł. Wkład własny Gminy Oleśnica wyniósł 97 238,78 zł.

3. Budowa przydomowych oczyszczalni ścieków

29 września sporządzono protokół odbioru końcowego robót obejmujących budowę przydomowych oczyszczalni ścieków na terenie Gminy Oleśnica. Wykonawcą była Ekofirma Przemysław Gruszka z Ostrowca Świętokrzyskiego. Zakres zamówienia obejmował wykonanie przydomowych oczyszczalni ścieków w ilości 54 sztuk w miejscowościach: Borzymów – 3 sztuki, Brody – 4 sztuki, Bydłowa – 7 sztuk, Kępie – 2 sztuki, Pieczonogi – 24 sztuki, Podlesie – 7 sztuk, Sufczyce – 6 sztuk, Wólka Oleśnicka – 1 sztuka.

Całkowita wartość wykonanych robót wyniosła 1 560 870,00 zł, przy 100% dofinansowaniu kosztów kwalifikowanych ze środków PROW 2014-2020 w wysokości 1 269 000,00 zł.

4. Przebudowa drogi gminnej w Borzymowie

15 października nastąpił odbiór końcowy zadania pod nazwą: „Poprawa bezpieczeństwa na terenie gminy Oleśnica poprzez przebudowę drogi w miejscowości Borzymów” w ramach Rządowego Funduszu Rozwoju

Dróg, którego wykonawcą było Przedsiębiorstwo Budowlane POLBUD Tomasz Darowski z Kłody. Przebudowie podlegał odcinek drogi wewnętrznej w miejscowości Borzymów na długości 884,00 m. Zakres robót obejmował w szczególności: frezowanie istniejącej nawierzchni, wykonanie koryta pod warstwy konstrukcyjne drogi, wykonanie warstw konstrukcyjnych drogi, wykonanie nawierzchni z betonu asfaltowego, wykonanie poboczy tłuczniowych, renowację odwodnienia, wykonanie oznakowania pionowego drogi. Koszt przebudowy drogi zamknął się w kwocie brutto 1 116 607,28 zł, w tym dofinansowanie z RFRD w wysokości 80% – 900 869,00 zł, a wkład własny Gminy Oleśnica stanowił 20% – 215 738,28 zł.

5. Remont drogi powiatowej w Borzymowie

30 października odbył się odbiór końcowy inwestycji powiatowej w Borzymowie pn.: „Remont odcinka drogi powiatowej nr 1821T Wojnów – Beszowa od km 1+340 do km 2+610 w miejscowości Borzymów” zrealizowanej dzięki dofinansowaniu z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg. Wykonawcą robót budowlanych było Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Sp. z o.o. w Staszowie. Całkowita wartość zadania to 959 227,80 zł, w tym dofinansowanie w ramach RFRD w kwocie 671 459,00 zł. Wkład własny Powiatu Staszowskiego wyniósł 143 884,80 zł, a wkład Gminy Oleśnica do remontu drogi to 143 884,00 zł. Zakres robót obejmował remont drogi na odcinku o długości 1 270,00 m, w tym: wykonanie nowej nawierzchni z mieszanek mineralno-bitumicznych, remont odwodnienia: wymianę przepustów pod koroną drogi i pod zjazdami, plantowanie i uzupełnienie poboczy oraz renowację rowu wraz z umocnieniem płytami ażurowymi, wykonanie oznakowania pionowego i poziomego jezdni.

6. Budowa obwodnicy Oleśnicy – etap III

30 października, po uzyskaniu pozwolenia na użytkowanie, trzeci odcinek obwodnicy Oleśnicy został oddany dla uczestników ruchu drogowego. Wykonawcą inwestycji: „Budowa obwodnicy Oleśnicy – etap III w formule zaprojektuj i wybuduj” była Firma Transportowo-Budowlano-Drogowa DYLMEX Tomasz Dyl z siedzibą w Staszowie. Wartość robót budowlanych, wraz z opracowaniem dokumentacji i uzyskaniem pozwoleń, to 8 455 268,56 złotych. W tej kwocie 7 600 000,00 zł pochodzi z dofinansowania w ramach Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych, natomiast wkład własny Gminy Oleśnica wyniósł 855 268,56 zł. Zakres prac obejmował w szczególności: roboty przygotowawcze, wykonanie wykopów i nasypów, ułożenie przepustów ze ściankami czołowymi pod koroną drogi oraz pod zjazdami, wykonanie warstw konstrukcyjnych drogi: ulepszonego podłoża z kruszywa stabilizowanego cementem o gr. 15 cm oraz podbudowy z kruszywa łamanego o gr. 25 cm, wykonanie nawierzchni z betonu asfaltowego: podbudowa zasadnicza o gr. 5 cm, warstwa wiążąca o gr. 9 cm oraz wykonanie nawierzchni SMA o gr. 5 cm, wykonanie robót wykończeniowych: poboczy z materiału kamiennego, oznakowania i nasadzeń. Nowo wybudowana droga ma długość 2 824,00 m, szerokość jezdni wynosi 7 m, a szerokość obustronnych poboczy 1,25 m.

**Referat Budownictwa, Gospodarki Komunalnej,
Rolnictwa i Ochrony Środowiska
Zdjęcia: archiwum UMiG Oleśnica**

GMINA OLEŚNICA

znów wysoko w rankingach

Od kilkunastu lat czasopismo samorządowe „Wspólnota” prezentuje bardzo rzetelne i prestiżowe opracowania dotyczące różnych aspektów funkcjonowania samorządów. Zawierają one wiele cennych informacji i zestawień, które pokazują jak działają polskie miasta i gminy. Na początku października ukazał się coroczny ranking inwestycji samorządowych obejmujący zakończony trzyletni okres, a więc lata 2022-2024. I tym razem jako Gmina Oleśnica mamy powody do satysfakcji. Podobnie jak w poprzednich latach znów jesteśmy wysoko w rankingowej tabeli. Bylibyśmy o wiele wyżej, gdyby nie opóźnienie (nie z naszej winy) w budowie obwodnicy, ale co się odwlecze ... – ta inwestycja została zakończona w bieżącym roku i już zapracowała na wyniki rankingu w kolejnych trzech latach. W zestawieniu obejmującym w całej Polsce 680 miasteczek zajmujemy 115 miejsce, w województwie świętokrzyskim – wśród 102 samorządów – jesteśmy na 19 pozycji, a w powiecie staszowskim nie oddajemy pierwszej lokaty i podtrzymujemy prognozę wyrażoną w poprzednim roku, że tak będzie jeszcze co najmniej przez najbliższe lata, bo finansowy i kadrowy potencjał naszej gminy jest dla tych rokowań najlepszą rękojmią. Środki pozyskane w latach 2020-2023 z Polskiego Ładu – Programu Inwestycji Strategicznych w łącznej kwocie 25 820 000, 00 zł tylko w niewielkim stopniu zapracowały na bardzo dobre dotychczasowe wyniki zdominowane przez dotacje z programów unijnych. Inwestycje, na które pozyskaliśmy wysokie wsparcie z Polskiego Ładu, jak budowa obwodnicy, PSZOK czy rewitalizacja sukcesywnie wchodzi do realizacji, bo taka jest logika procesu inwestycyjnego, a niekiedy konsekwencje niespodziewanych zawirowań proceduralnych. Zatem kolejne edycje rankingu obejmujące lata 2023-2025, 2024-2026 i 2025-2027 będą odzwierciedlać ten potencjał wzbogacony o środki z MOF Staszów na poziomie ponad 10 000 000,00 zł (ścieżki rowerowe i amfiteatr) i, co już widać, kolejne sprawnie pozyskiwane dotacje. Nie znam samorządu, przynajmniej w najbliższym sąsiedztwie, który dysponowałby takim potencjałem, bo po pierwsze ww. środki finansowe już są w dyspozycji gminy (umowy lub promesy), a po drugie ranking operuje wielkością wydatków na mieszkańca, co jest metodologicznie najbardziej obiektywne, racjonalne i wiarygodne.

Z okazji dwudziestolecia obecności Polski w Unii Europejskiej czasopismo „Wspólnota” zaprezentowało w listopadzie kolejny ranking obrazujący wielkość pozyskanych przez samorządy środków unijnych w latach 2004-2024. Z satysfakcją informujemy, że Gmina Oleśnica zajęła 57 miejsce w rankingu ogólnopolskim w kategorii „miastecz-

ka” (na 680), na szczycie województwa świętokrzyskiego 6 miejsce (na 38 miasteczek), a w zestawieniu wszystkich gmin w województwie uplasowała się na 17 pozycji (na 102 j.s.t.). Podkreślić przy tym należy, że w powiecie staszowskim jesteśmy na 1 miejscu. Pozyskane w okresie dwudziestu lat środki z programów UE dają per capita (na mieszkańca) Gminy Oleśnica kwotę 6 738 zł. Dla porównania krótka prezentacja kwot pozyskanych przez liderów i samorządy z dalszej części rankingu w kategorii miasteczek:

1 miejsce	Krynica Morska	– 41956
2	Uniejów	– 31084
10	Ujazd	– 11110
20	Działoszyce	– 9075
57	Oleśnica	– 6738
200	Ożarów	– 4021
400	Wasilków	– 2597
600	Lidzbark	– 1444
680	Zdzieszowice	– 573

W kategorii miast wojewódzkich 1 miejsce zajęą To-ruń pozyskując 11 486 zł, wśród miast na prawach powiatu najwyżej lokuje się Świnoujście z kwotą 24 640 zł, drugi na liście Sopot pozyskał 11 348 zł, a spośród miast powiatowych najwyższa pozycja z dotacją przypadła Janowowi Lubelskiemu. Zestawienie gmin wiejskich otwierają Ożarówice z kwotą 21 646 zł, a na szczególną uwagę zasługuje 6 miejsce Solca-Zdroju – z kwotą 14 021 zł, co jest najlepszym wynikiem w woj. świętokrzyskim. Analizując i oceniając prezentowane kwoty trzeba mieć świadomość długiej perspektywy czasowej będącej przedmiotem opracowania. Autorzy rankingu operują wielkościami nominalnymi, a przecież realna siła nabywcza każdej złotówki z początkowego okresu akcesji była zupełnie inna niż obecnie. Ranking wyraźnie pokazuje, że skuteczność w pozyskiwaniu i wydatkowaniu środków unijnych nie jest wprost zależna od wielkości j.s.t. – mniejsze samorządy wykazały się dużą sprawnością, operatywnością i skutecznością, na co wskazują wielkości pozyskanych kwot, szczególnie w kategorii miasteczek i gmin wiejskich. Bardzo budującym i miłym akcentem jest fakt, że w gronie liderów znalazła się także nasza, mała przecież, Gmina Oleśnica. Od momentu opublikowania rankingu przez różne fora przetoczyła się dyskusja o miejscach i kwotach uzyskanych przez poszczególne samorządy, ale nie mniej ważne pozostają analizy i podsumowania dwudziestolecia Polski w Unii Europejskiej. Zarówno przedstawiciele samorządów jak i eksperci podkreślają, że minione

dwadzieścia lat to czas intensywnych przemian i inwestycji, które zmieniły oblicze konkretnych miejscowości i całych regionów, dały wymierny rozwojowy impuls i znacząco wpłynęły na warunki funkcjonowania w wymiarze indywidualnym i zbiorowym. Także naszemu samorządowi udało się zrealizować szereg inwestycji, które znacząco poprawiły komfort życia mieszkańców i wizerunek gminy. Na bogaty pakiet składają się m. in. projekty budowy i przebudowy dróg, ze szczególnym uwzględnieniem absolutnie koniecznego układu obwodnicowego Oleśnicy. Dla młodszego pokolenia 1 etap tego rozwiązania Strzelce – Kępie – Oleśnica (droga powiatowa Połaniec – Stopnica), kolejny od ul. Stopnickiej do ul. Pacanowskiej i kontynuacja do drogi w kierunku Wólki Oleśnickiej to coś, co istnieje od zawsze. Jednak starsza generacja pamięta jak trudno było pokonać te odcinki, które istniały jako drogi, ale oczywiście tylko w niewielkim stopniu utwardzone i nie zawsze przejezdne. Mocnym akcentem unijnego wsparcia były dotacje na inwestycje w obszarze gospodarki wodno – ściekowej: modernizacja, a właściwie budowa od nowa nowoczesnej zbiorczej oczyszczalni ścieków o przepustowości dobowej 700 m³, montaż ponad 200 przydomowych oczyszczalni ścieków, budowa, w układzie grawitacyjnym i częściowo tłocznym ponad 20 km sieci kanalizacji sanitarnej z przepompowniami i przyłączami dla blisko 900 mieszkańców Borzymowa, Sufczyc, Strzelca i Oleśnicy, a także rozbudowa sieci wodociągowej. Warto w tym miejscu przypomnieć, w ramach pewnego uzupełnienia – wcześniejszą, dużą inwestycję mocno wspartą środkami przedakcesyjnymi, jaką była budowa wodociągu od Grzybowa do Strzelca, Pieczonóg i Kępie, co nie tylko pozwalało dostarczyć wodę do nowych odbiorców, ale też dywersyfikowało źródła zaopatrzenia. Znaczącym segmentem unijnego wsparcia były obiekty OSP i Domów Ludowych – infrastruktury kulturalnej, rekreacyjnej i sportowej. Zaczynaliśmy od Borzymowa, a kończyliśmy na Pieczonogach. Po drodze były: Oleśnica, Kępie, Strzelce, Sufczyce, Bydlowa i Podleśie. Dzięki pozyskanym środkom z Regionalnego Programu Operacyjnego, Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich, przynależności do Lokalnej Grupy Działania „Dorzecze Wisły” i Lokalnej Grupy Rybackiej „Świętokrzyski Karp” z gruntownie odnowionych obiektów – kubaturowych i plenerowych – mogą korzystać nie tylko mieszkańcy poszczególnych miejscowości, ale też zaproszeni goście, bo komfortowe warunki zachęcają do organizowania uroczystości i imprez. To ważny element działań na rzecz integracji społecznej, aktywizacji i umacniania lokalnych wspólnot. Mapa unijnego wsparcia jest bardzo bogata: kompleks sportowy przy Szkole Podstawowej w Oleśnicy, Miejsko-Gminne Centrum Kultury, Kościół Parafialny pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny wraz z cmentarzem to instytucje i obiekty wspierane znaczącym wkładem środków europejskich. Rewitalizacja centrum Oleśnicy, modernizacja oświetlenia ulicznego na terenie całej gminy,

inwestycje w odnawialne źródła energii, także w gospodarstwach domowych w ramach projektu parasolowego, informatyzacja Urzędu Gminy, wyposażenie w pomoce naukowe jednostek oświatowych i biblioteki to kolejne przedsięwzięcia dające nowy potencjał i rozwojowy impuls. Projekty infrastrukturalne są dominującym obszarem wsparcia środkami UE, ale trzeba też wspomnieć o mniej spektakularnych, ale bardzo ważnych przedsięwzięciach tzw. miękkich, dedykowanych osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym czy bezrobociem, które mogły być realizowane dzięki unijnym dotacjom przez Gminny, a od 2019 r. Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej. Przedstawiona kwerenda obszernej – ze względu na skalę finansową i rzeczową, ale też z uwagi na szeroki horyzont czasowy – tematyki korzyści płynących z akcesji i przynależności Polski do Unii Europejskiej jest oczywistym skrótem. Uważam, że to doskonały temat na pracę dyplomową, czy magisterską dla naszych studentów.

Na koniec chciałbym jeszcze raz wrócić do przywołanej na początku „satysfakcji”. Myślę, że my wszyscy – mieszkający w naszej gminie – możemy być dumni z tego, że jako społeczność daliśmy radę, bo w jakiejś mierze nasze decyzje i zaangażowanie w mniejszym lub większym stopniu złożyły się na bardzo dobry wynik. Nie ulega jednak wątpliwości, że liderami wspólnego sukcesu – w sensie jednostkowym i zbiorowym – osoby bezpośrednio zajmujące się aplikowaniem o środki unijne, ich zagospodarowaniem i rozliczeniem. To szeroki krąg pracowników administracji samorządowej zatrudnionych w UMiG Oleśnica i w jednostkach organizacyjnych. Trzeba było mieć wiedzę, determinację, odporność na opór biurokratycznej materii i niespodzianki, bo one ciągle się zdarzały. Potrzebna była operatywność i kreatywność, myślenie kategorią kompleksowego projektu, kompatybilności, a nie pojedynczych zadań. Dla całego zespołu, który przez te dwadzieścia lat nieustannie się zmieniał, to był niezwykle wymagający czas. Wiadomo było, że oczekiwania są wielkie, że są wręcz historyczne możliwości. W świetle opracowania zaprezentowanego przez redakcję „Wspólnoty” możemy powiedzieć, z uczuciem satysfakcji i dumy, że nie zawiedliśmy. Naszą siłą był zespół, w którym wzajemne zrozumienie, poczucie wspólnego celu i odpowiedzialności, potrzeby wspierania się w każdej sytuacji i zwykła ludzka życzliwość tworzyły podstawy i filary skutecznego działania. Wielki honor dla pracowników naszej gminy, którzy na przestrzeni ponad 20 lat w obliczu wielu zadań i obowiązków w różnym czasie i na różny sposób pracowali na wspólny sukces, na zmiany, które ułatwiły, czy uprzyjemniły życie naszym mieszkańcom i gościom. Trzeba też docenić wkład radnych, sołtysów, przedstawicieli instytucji, organizacji i stowarzyszeń. Bez przemyślanych, dobrych i trafnych decyzji, bez zrozumienia, wsparcia i zaangażowania sukces nie byłby możliwy.

Wyrazy uznania i sympatii z jakimi spotykaliśmy się w kontaktach z mieszkańcami naszej gminy, to także istotny wkład w rzeczowy i rankingowy sukces, bo każde dobre słowo nas umacniało i motywowało. Należy także podkreślić bardzo dobrą współpracę z Urzędem Marszałkowskim naszego województwa, głównym dysponentem środków unijnych, jak i z innymi organami administracji rządowej

i samorządowej. Oby kolejne miesiące i lata były czasem spokoju, dobrej atmosfery, rozważnej kontynuacji, spełniania się w osobistych i zawodowych powołaniach i pasjach. Oby sukcesy, a przy tym poczucie satysfakcji i dumy trwale budowały naszą wspólnotę.

Tekst: Leszek Juda

XIV Dzień Oleśnicy

16 sierpnia odbył się XIV Dzień Oleśnicy, tradycyjnie związany z datą blisko naszego parafialnego odpustu Wniebowzięcia NMP.

Piękna słoneczna pogoda sprzyjała wspólnej zabawie mieszkańców i gości. Na scenie jako pierwsze wystąpiły dzieci i młodzież przygotowane przez instruktorów MGCK pod okiem dyrektora – Joanny Pietras. Po nich zaprezentował się zespół „Oleśniczanka” z akompaniamentem Janusza Jabłońskiego, a następnie barwna grupa „FoX FOLK”. Dużo energii wniosła również „SWAWOLA” z żywiołowym programem i mocnym wokalem solistki. Gwiazdą tego wieczoru był zespół „PLAYBOYS”, który porwał publiczność do tańca i zapewnił wiele muzycznych emocji. Zabawa zakończyła się dyskoteką z DJ-em. Uroczystość otworzył Burmistrz Piotr Strzelecki. Wśród gości znaleźli się m.in.: Poseł Lucjan Pietrzczyk, Poseł Czesław Siekierski, pełnomocnicy Wojewody Świętokrzyskiego – Dawid Albowicz i Piotr Matana, przewodnicząca Rady Miejskiej Krystyna Bator, radna powiatowa Monika Kosalka, były burmistrz Leszek Juda, a także licznie przybyli radni Gminy Oleśnica, sołtysi, emerytowani nauczyciele i pracownicy gminy oraz co najważniejsze mieszkańcy naszej gminy! Całość imprezy prowadził konferansjer Piotr Wójtowicz. XIV Dzień Oleśnicy zapisze się w kronice naszej gminy jako wydarzenie udane, pełne uśmiechu, dobrej muzyki, wzajemnej życzliwości i kulturalnej zabawy.

Święto plonów – Dożynki 2025 w Oleśnicy i powiecie staszowskim

Tradycyjnie, jak co roku, nasza parafia obchodziła święto plonów zwane potocznie „dożynkami”. Organizację tego wydarzenia w kolejnych latach przejmuje inne sołectwo. W tym roku gospodarzem było **sołectwo Oleśnica**.

Tegoroczne uroczystości odbyły się w **niedzielę 24 sierpnia 2025 r.** dzięki zaangażowaniu sołectwa Oleśnica oraz przy wsparciu druhów z OSP Oleśnica, którzy czynnie włączyli się w przygotowania święta plonów. Starostami dożynek byli Pani **Danuta Koronowska** i Pan **Stanisław Ambroży**. Uroczystości rozpoczęła Msza Święta w kościele parafialnym pod przewodnictwem ks. proboszcza **Marka Lejczaka** oraz prefekta ks. **Przemysława Moćko**. Podczas liturgii poświęcono wieniec dożynkowy – symbol tegorocznych plonów, a także dziękowano za trud rolników, bo to dzięki ich pracy nie brakuje chleba na naszych stołach. W tym roku dożynki zbiegły się także z wyjątkowym jubileuszem **25-lecia kapłaństwa ks. kanonika Mariana Augustyna**, pochodzącego z naszej ziemi, obecnie posługującego w diecezji Szczecińsko-Kamieńskiej. Choć na co dzień jest daleko, to w sercach i pamięci mieszkańców Oleśnicy pozostaje jako krajan i syn oleśnickiej społeczności.

Po zakończonej Mszy Świętej barwny korowód przeszedł ulicą Nadstawie do budynku OSP, gdzie na gości czekał poczęstunek, wspólna biesiada, atrakcje dla dzieci i dorosłych oraz występy solowe młodzieży z Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury w Oleśnicy. Na scenie nie mogło także zabraknąć miejscowego zespołu „Oleśniczanka”. Miłym akcentem była obecność Pana **Czesława Siekierskiego, posła na Sejm RP**, który w swoich słowach podkreślił znaczenie więzi z ojczystą ziemią i rolę polskiej wsi w zachowaniu tradycji.

Świętowanie w Oleśnicy miało swój dalszy ciąg, bowiem **31 sierpnia 2025 r.** wieniec dożynkowy przygotowany przez sołectwo Oleśnica reprezentował gminę podczas **powiatowych dożynek w Osieku**. Delegacja z Oleśnicy, wśród nich Panie z zespołu „Oleśniczanka” w pięknych, tradycyjnych strojach, uroczyście wniosła wieniec, który stał się wizytówką parafii i gminy. Po Mszy Świętej wszystkie wieńce w korowodzie przeniesiono na stadion miejski, gdzie odbyła się część artystyczna i festyn. Ważnym momentem dla mieszkańców naszej gminy było uhonorowanie Pana **Leszka Piotrowskiego** rolnika z Wólki Oleśnickiej odznaczeniem **Ministra**

Pamiątkowe zdjęcia z dożynek powiatowych w Osieku

Dożynki parafialne

Rolnictwa i Rozwoju Wsi „Zasłużony dla Rolnictwa”.

Pan Leszek jest rolnikiem z dziada pradziada – wraz z małżonką Panią **Genowefą Piotrowską** całe życie poświęcił pracy na roli. To wyróżnienie jest nie tylko osobistym zaszczytem, ale także dumą dla całej społeczności naszej gminy.

Dożynki to szczególny czas, gdy uświadamiamy sobie, jak ważny jest szacunek dla chleba i dla pracy rąk ludzkich, a wspólne świętowanie przypomina nam, że mimo różnic, wszyscy jesteśmy połączeni jednym stołem, na którym leży chleb. I to właśnie on uczy nas pokory, wdzięczności i wspólnoty. Właśnie dlatego co roku spotykamy się, aby podziękować rolnikom za ich codzienny wysiłek.

XV Gminny Koncert Niepodległościowy

przechodzi już do historii miejsca, czasu i ludzi...

To wydarzenie, które od piętnastu lat wpisuje się w rytm naszej gminy, niesie ze sobą muzykę, refleksję i dumę z narodowego dziedzictwa. Tradycja koncertów narodziła się dzięki pomysłowi byłego Wójta **Leszka Judy**, a dziś kontynuowana jest z wielką życzliwością i troską przez Burmistrza **Piotra Strzeleckiego**.

Od 2010 roku gościliśmy w naszej oleśnickiej świątyni wiele znakomitych zespołów i wybitnych artystów, którzy pięknem swojej muzyki wpisywali się w historię tego miejsca. Warto dziś ich przypomnieć:

- Filharmonia Świętokrzyska – koncert smyczkowy,
- Trio Łódzko-Chojnowskie – recital piosenek Jacka Kaczmarskiego,
- Robert Grudzień i Anna Romantowska – poezja oraz koncert muzyki organowej,
- Joanna Woś – „Muzyka Świata. Poezja Dusza”,
- Dominika Żukowska i Andrzej Korycki – „Ballady na dwa serca” (z repertuarem B. Okudźawy i W. Wysockiego),
- Wolna Grupa Bukowina – koncert „Piosenki wiatrem pisane”,
- Ela Adamiak – „Jesienna zaduma”,
- Grupa Sarmaci z Zamościa – pieśni patriotyczne,
- Rodzina Kaczmarków – „Najpiękniejsze melodie świata” (muzyka filmowa, pieśni neapolitańskie, hiszpańskie),
- Lech Makowiecki – autorski koncert pieśni i ballad,
- Antonina Krzysztoń – autorski recital,
- Jacek Bończyk i Klementyna Umer – „Jesiennie piosenki”,
- Zespół Strauss Ensemble pod dyktando Artura Jaronia – „Polska muzyka filmowa i operowa w jesiennych aranżacjach”,
- Chór Mieszany ECHO pod dyktando Marioli Rybczyk – „Żeby Polska była Polską” (wieczór pieśni patriotycznych),
- Janusz Radek – recital „Na głos i ręce”.

Każdy z tych koncertów choć – inny, był wyjątkowy, bo każdy niósł ze sobą dar talentu, głosu, emocji i to niezwykle doświadczenie wspólnego przeżywania sztuki. Koncerty od początku odbywają się w kościele parafialnym pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i to właśnie czyni je tak niezwykłymi. Świątynia bowiem oferuje akustykę i duchowość, których nie da się zastąpić żadną inną przestrzenią. To miejsce, gdzie sacrum splata się z ludzkim talentem, a muzyka nabiera wymiaru, który porusza głębiej i zostaje w pamięci na dłużej. Słowa szczególnej wdzięczności kierujemy do ks. Marka Lejczaka, proboszcza naszej parafii. Dzięki jego otwartości, życzliwości i wrażliwości możemy od piętnastu lat tworzyć koncerty, które łączą

Recital Janusza Radka „Na głos i ręce”

pokolenia, budując wspólnotę i sprawiają, że sztuka staje się duchowym doświadczeniem.

Podczas tegorocznego, jubileuszowego koncertu zatytułowanego „Na głos i ręce” mieliśmy zaszczyt gościć Janusza Radka niezwykle artystę, który potrafi zamieniać dźwięk w emocję, a emocję w opowieść. Jego głos raz unosił się wysoko, niosąc po murach świątyni moc, która zdawała się poruszać nawet jej kamienie, a raz cichł niczym modlitwa, docierając najgłębiej tam, gdzie słowo już nie wystarcza. To głos, o imponującej rozpiętości i charakterystycznej barwie, który na długo pozostaje w słuchaczu. U Janusza Radka niezwykle jest nie tylko sama skala, lecz także dykcja, która wybrzmiewa niezwykle klarownie. Artysta słynie z tego, że potrafi jednym oddechem zbudować napięcie, aby zaraz szeptem wzruszać. Akompaniament Marcina Sanakiewicza spajał muzykę z tekstem, tworząc harmonijną, subtelną i niezwykle poruszającą całość. Jego gra była jak delikatna nić łącząca słowo z muzyką. To był koncert, w którym otrzymaliśmy więcej niż muzykę. Otrzymaliśmy dar piękna i wzruszenia, dar, który jednoczy ludzi ponad różnicami, poglądami i doświadczeniami. Dziękujemy Artystom, Uczestnikom i wszystkim, którzy zechcieli być tego dnia z nami. Dziękujemy za Waszą obecność, skupienie, wrażliwość i serca otwarte na muzykę. Te koncerty powstają dla Was, ale bez Was nie byłoby ich wcale. To Wasz udział w koncertach buduje klimat wspólnoty, która słucha, czuje, przeżywa. Jubileusz piętnastu lat pokazuje, jak mocno zakorzeniła się w naszej gminie tradycja koncertów niepodległościowych. Z roku na rok rośnie liczba melomanów, ale także osób, które po prostu pragną przeżyć coś pięknego, wartościowego i poruszającego. Zapewne dlatego te koncerty trwają, bo odpowiadają na ludzką potrzebę spotkania z kulturą i pięknem.

Gminne obchody Narodowego Święta Niepodległości 2025

107. rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości

Zakończyły się nasze Gminne obchody Narodowego Święta Niepodległości. Wszystkie działania, które trwały od 7 do 16 listopada, mamy nadzieję, że na trwałe zapiszą się w historii naszej gminy oraz w pamięci jej mieszkańców. Tegoroczne świętowanie obfitowało w wiele różnorodnych wydarzeń artystycznych, historycznych, edukacyjnych i integracyjnych.

7 LISTOPADA**– muzyczny benefis w Przedszkolu Gminnym**

Pierwszym akcentem obchodów było przedstawienie „Na skrzydłach wolności” przygotowane przez Przedszkole Gminne im. św. Jana Pawła II. Przedszkolaki wspaniale wcieliły się w role przypominające drogę Polaków do niepodległości. Recytacje, śpiew, choreografia oraz piękna patriotyczna dekoracja stworzyły wyjątkową atmosferę, którą docenili licznie zgromadzeni rodzice i goście w tym przedstawiciele samorządu Miasta i Gminy Oleśnica, a także Powiatu Staszowskiego.

7 LISTOPADA**– Noc Bibliotek – „W blasku Niepodległej”**

Wieczorem Gminna Biblioteka Publiczna i 109. Drużyna Harcerska przygotowały wyjątkową *Noc Bibliotek*. Wzięło w niej udział 30 uczniów, którzy uczestniczyli w zabawach, ognisku, warsztatach oraz pogadance historycznej o ojcach niepodległości. Poszukiwanie informacji w zakamarkach biblioteki i gry zespołowe dostarczyły wielu wrażeń, a wspólne nocowanie na pewno pozostanie na długo w pamięci.

9 LISTOPADA**– IV Niepodległościowy Turniej Szachowy**

W Miejsko-Gminnym Centrum Kultury odbył się IV Niepodległościowy Turniej Szachowy o Puchar Burmistrza Miasta i Gminy Oleśnica. Wzięło w nim udział blisko 60 zawodników, w tym 16-osobowa drużyna Szach-Mag z Buska-Zdroju. Rozgrywki toczyły się od 15.00 do 19.15, w atmosferze zdrowej rywalizacji i sportowej solidarności.

11 LISTOPADA**– centralne uroczystości niepodległościowe**

Główne obchody rozpoczęła uroczysta Msza Święta w intencji Ojczyzny, celebrowana przez ks. Marka Lejczaka oraz prefekta ks. Grzegorza Kozika. Uczestniczyli w niej mieszkańcy, liczne poczty sztandarowe: szkoły, OSP, organizacji: PSL i kombatancki. Tradycyjnie już Pan

Główne obchody święta Niepodległości 11 Listopada

Piotr Strzelecki wygłosił prelekcję historyczną, w tym roku poświęconą Wincentemu Witosowi – jednemu z ojców polskiej niepodległości. Podkreślił jego patriotyzm, niezłomność oraz siłę charakteru. Prelegent przybliżył postać Witosy jako człowieka, który do końca życia pozostawał wierny swoim zasadom i poglądom, nie ulegając zmiennym prądom polityki ani naciskom ówczesnych władz. Z informacji Pana Piotra Strzeleckiego wyłania się postać Wincentego Witosy jako wielkiego narodowego bohatera. Pochodzący z chłopskiej rodziny z Wierchosławic pod Tarnowem, od najmłodszych lat był zafascynowany polską literaturą, która stała się dla niego pierwszą lekcją patriotyzmu i miłości do ojczyzny. Od wczesnych lat interesował się sprawami społecznymi i politycznymi, a jego naturalna charyzma oraz zmysł organizacyjny szybko uczyniły go liderem lokalnej społeczności. Z czasem zaangażował się w działalność ruchu ludowego, zostając jednym z jego najwybitniejszych przedstawicieli. Trzykrotnie pełnił funkcję premiera

Rzeczypospolitej Polskiej, kierując rządem w kluczowych momentach historii, m.in. podczas wojny polsko-bolszewickiej. Mimo represji i prześladowań pozostał wierny wartościom, które wyznawał: demokracji, wolności i prawom ludzi pracy. Zmarł 31 października 1945 roku w Krakowie. Do końca pozostał człowiekiem niezłomnym, oddanym Polsce, wierzącym w siłę prostego ludu i konieczność budowania państwa opartego na sprawiedliwości społecznej. Podczas Mszy Świętej można było usłyszeć nie tylko patriotyczny wykład burmistrza, lecz także pieśni w wykonaniu zespołu „Oleśniczanka”, które nadały uroczystości podniosły charakter.

Po zakończeniu Mszy wszyscy zgromadzeni udali się pod pomnik Matki Bożej Różańcowej, gdzie delegacje złożyły biało-czerwone kwiaty pod tablicą upamiętniającą 100-lecie odzyskania przez Polskę niepodległości. Głos zabrał Poseł Czesław Siekierski, nawiązując do Święta Niepodległości i jego wartości. Podkreślił, abyśmy pamiętali, że pokój rodzi się tam, gdzie panuje zgoda, oraz byśmy mimo różnic politycznych potrafili być razem.

Okolicznościowe wiązanki złożyli m.in.:

- Poseł na Sejm RP dr Czesław Siekierski,
- Przewodnicząca Rady Miejskiej Oleśnica Krystyna Bator z delegacją,
- Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica Piotr Strzelecki z delegacją,
- przedstawiciele Zarządu Gminnego OSP,
- delegacja Sołectwa Oleśnica,
- delegacja Sołectwa Wojnów,
- przedstawiciele Polskiego Stronnictwa Ludowego,
- jednostki organizacyjne Gminy Oleśnica: Publiczna Szkoła Podstawowa im. Stefana Żeromskiego Gminne Przedszkole im. Św. Jana Pawła II Miejsko-Gminne Centrum Kultury, Gminna Biblioteka Publiczna i Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej,
- Stowarzyszenie „Wspólnota Oleśnicy”,
- KGW „My Kępanie”,
- KGW Wojnów,
- Stowarzyszenie „Wojnów Łączy”.

Uroczystość uświetniły pieśni patriotyczne w wykonaniu zespołu *Oleśniczanka*, dzieci uczęszczających na zajęcia muzyczne w MGCK oraz uczestniczek warsztatów dla seniorów. Całość prowadziły: Michalina Plesowicz, Julia Jaworska i Julia Cichoń.

12 LISTOPADA

– spotkanie „Odcienie wolności” w PSP

W Publicznej Szkole Podstawowej im. Stefana Żeromskiego odbyło się literacko-muzyczne spotkanie „*Odcienie wolności*”. Piękny i wymowny montaż słowno-muzyczny, choreografia oraz scenografia poruszały i przypominały o konieczności pielęgnowania pamięci histo-

Muzyczny benefis w przedszkolu

IV Niepodległościowy Turniej Szachowy

rycznej. Po uroczystości w szkole delegacje wyruszyły pod pomnik upamiętniający generała Józefa Hallera oraz jego żołnierzy, gdzie złożyły okolicznościowe wiązanki.

14 LISTOPADA

– koncert w Gminnej Bibliotece Publicznej „Od rozrywki do opery”

W bibliotece odbył się koncert tenora lirycznego Michała Steciaka z akompaniamentem Wojciecha Lisowicza. Artyści zabrali publiczność w niezwykłą muzyczną podróż meandrami melodii od rozrywkowych aż po operowe pieśni.

16 LISTOPADA

– XV Międzypokoleniowy Koncert Niepodległościowy

Finałem obchodów był XV Międzypokoleniowy Koncert Niepodległościowy w kościele pw. Wniebowzięcia NMP. Choć z przyczyn zdrowotnych nie wystąpił Jacek Wójcicki, zastąpił go znakomity Janusz Radek. W murach świątyni jego głos wybrzmiał wyjątkowo – raz potężny, raz subtelny, niosąc emocje i zadumę. Towarzyszący mu Marcin Sanakiewicz tworzył z wokalem artysty jedną harmonijną opowieść. Recztał „*Na głos i ręce*” zachwycił publiczność, pozwalając na chwilę

zatrzymać czas. Koncert, jak co roku, odbył się w murach naszej świątyni – w miejscu, w którym ludzki talent i wrażliwość nabierają szczególnego brzmienia. To przestrzeń, gdzie dźwięk unosi się wyżej, światło łagodnieje, a cisza staje się jakby uczestnikiem tego wydarzenia. Sakralny charakter kościoła, jego akustyka i atmosfera skupienia tworzą klimat, którego nie da się porównać z żadnym innym miejscem. Cieszymy się, że mamy możliwość organizowania tych koncertów właśnie tu, gdzie muzyka nie tylko rozbrzmiewa, ale także porusza, wycisza i budzi do refleksji. I może właśnie dlatego, na tych koncertach z roku na rok pojawia się coraz więcej melomanów, ale także osób, które po prostu chcą posłuchać różnorodnych gatunków muzyki i artystów. Dziękujemy uczestnikom za to, że jesteście, że tworzycie wspólnotę ludzi potrafiących słuchać. To dla Was organizujemy te koncerty, to Wasza obecność, skupienie i otwartość nadają im prawdziwą wartość.

Tegoroczne obchody pokazały, jak ważne jest wspólne świętowanie i przekazywanie młodemu pokoleniu wartości: wolności, wspólnoty i patriotyzmu. Nasze gminne obchody były czasem radości, wzruszenia i dumy z bycia Polakami.

Raz jeszcze serdeczne podziękowania kieruję do wszystkich osób i instytucji, które współtworzyły gminne obchody Narodowego Święta Niepodległości:

- Publicznej Szkoły Podstawowej im. Stefana Żeromskiego,
- 109. Drużyny Harcerskiej,
- Przedszkola Gminnego im. św. Jana Pawła II w Oleśnicy,
- Miejsko-Gminnego Centrum Kultury,
- Gminnej Biblioteki Publicznej,
- Parafii pw. Wniebowzięcia NMP,
- jednostek OSP, Oleśnica, Pieczonogi, Strzelce, Borzymów,
- pocztów sztandarowych: Szkoły, PSL, kombatanckim,
- sołectw: Oleśnica, Wojnow,
- organizacji społecznych: KGW Oleśnica, Kępie, Wojnow,
- stowarzyszeń: Wspólnota Oleśnicy, Wojnow Łączy,
- gości i wszystkich mieszkańców gminy.

Szeroką fotorelację oraz pełniejsze opisy wydarzeń mogą Państwo znaleźć na stronach internetowych oraz profilach społecznościowych poszczególnych instytucji i stowarzyszeń współorganizujących obchody. Jeśli ktoś chciałby zapoznać się z dodatkowymi materiałami, zdjęciami lub relacjami, serdecznie odsyłam do ww. publikacji.

Teksty: Beata Brykowska

Zdjęcia: archiwum UMiG

Setne urodziny Pani Teofili Marianny Maj – piękny jubileusz, piękne życie

W dniu 27 sierpnia 2025 roku swoje **100. urodziny** obchodziła Pani **Teofila Marianna Maj** (z domu Kot) – mieszkanka Bydłowej, matka, babcia, prababcia i praprababcia, której życie jest wyjątkowym świadectwem siły, oddania i rodzinnych wartości. Pani Teofila urodziła się w 1925 roku w Kszczonowicach jako najstarsza z sześciorga rodzeństwa. Od 19. roku życia związana jest z Bydłową, gdzie wraz z mężem Władysławem stworzyła dom pełen ciepła, miłości i tradycji. Wspólnie wychowali ośmioro dzieci. Dziś rodzina Jubilatki to już cztery pokolenia 12 wnuków, 11 prawnuków oraz 1 praprawnuczka.

Dom, który trwa w pamięci

Choć swoje ostatnie lata spędza u córek – pod Krakowem lub na Górnym Śląsku – Pani Teofila wciąż tęskni za Bydłową. Jak opowiadała podczas uroczystości, lubi tu wracać, mimo że dziś nie ma już koleżanek w jej wieku. Mówiła z tęsknotą: „Bydłowa to mój dom. Tu wszystko się zaczęło, tu rodziłam dzieci. To miejsce

Burmistrz Piotr Strzelecki
składa Jubilatce gratulacje z okazji 100. urodzin

jest dla mnie bardzo ważne. Tutaj przeżyłam najpiękniejsze chwile, ale też te najtrudniejsze. Widzę, jak wszystko się zmienia – ludzie odchodzą, domy wyglądają inaczej, ale dla mnie Bydłowa wciąż pozostaje taka sama, bo to miejsce mam głęboko w sercu”. Wciąż doskonale pamięta drogę do Bydłowej, wszystkie zakręty, pagórki, skróty, które prowadzą ją do rodzinnego domu. Mimo wieku pozostaje osobą niezwykle aktywną intelektualnie – czyta książki, interesuje się światem, lubi poznawać nowe miejsca i słuchać opowieści o podróżach.

Jej wnuczki z wdzięcznością na uroczystości wspominały dom babci – pełen ciepła, wspólnego gotowania, śmiechu, modlitwy i czułości. Dziś one pokazują ten dom swoim dzieciom, kontynuując piękną tradycję odwiedzin w Bydłowej, gdy tylko nadarzy się okazja. „Bydłowa ma swój urok, swój mikroklimat – tu człowiek oddycha inaczej. Nawet nasze dzieci czują, że ten dom jest wyjątkowy” – mówiły wnuczki. Podczas wizyty urodzinowej w domu w Bydłowej Pani Teofila, jak na prawdziwą gospodynię przystało, zrobiła... przegląd podwórka. Wskazywała córkom, co warto uporządkować, co przyciąć, co przedstawić – z tą samą energią i troską, którą miała przez całe życie.

Uroczyste świętowanie

Z okazji jubileuszu w dniu 30 sierpnia 2025 r. została odprawiona Msza Święta dziękczynna przez ks. Marka Lejczaka, proboszcza parafii w Oleśnicy. Nie zabrakło życzeń od Samorządu, Rady Sołeckiej i Pani Sołtys Agnieszki Kogut, tortu, toastów, występów muzycznych prawnuków i gromkiego „200 lat!”.

Gratulacje przesłali także:

- Premier RP – Donald Tusk,
- Wojewoda Świętokrzyski – Józef Bryk,
- Prezes KRUS – Dariusz Rohde.

Samorząd Miasta i Gminy Oleśnica na czele z Piotrem Strzeleckim Burmistrzem Miasta i Gminy Oleśnica, w imieniu mieszkańców, skierował do Pani Teofili słowa uznania: – Z okazji 100. urodzin proszę przyjąć wyrazy szacunku i życzenia wszelkiej pomyślności. Czesław Miłosz napisał „Ciekawe to doświadczenie dożyć starości. Przeszość jest ogromną księgą z obrazkami”. Księga Pani życia jest wyjątkowo bogata, doświadczyła Pani wszystkiego co przyniósł XX wiek dla naszego kraju. Należy Pani do nielicznego grona świadków historii, także trudnych dziejów naszego narodu. Może być Pani dumna ze swojego życia, które jest skarbnicą doświadczeń trudnych, ale też radosnych, z lat wypełnionych pracą i poświęceniem dla rodziny. Wiem, że dla Pani bliskich są one źródłem drogocennych rad i wskazówek, a dla całej społeczności naszej gminy pozostają nieocenionym dziedzictwem.

Nasza Jubilatka z naręczem kwiatów po uroczystej Mszy Świętej

Pamiątkowe zdjęcie uczestników uroczystości

Dzisiejszy dzień jest wyjątkowym świętem, jest chwilą radości dla Pani i Pani bliskich. Niewielu ludziom dane jest świętować tak piękny jubileusz. Jesteśmy niezmiernie dumni, że w Gminie Oleśnica ma miejsce tak wyjątkowe wydarzenie. Dziękujemy za wszelkie trudy i owoce minionych lat – za tę swoistą lekcję życiowej wytrwałości. Niech kolejne lata płyną w zdrowiu, w otoczeniu bliskich, a każdy dzień przynosi radość i spokój” – mówił w imieniu całej społeczności gminnej i lokalnej Burmistrz Piotr Strzelecki.

**List od rodziny Jubilatki,
przedstawiający biografię stulatki**
(nadesłany do urzędu)

27 sierpnia 1925 roku w Kszczonowicach przysłała na świat **Teofila Maj** (z domu Kot) – najstarsza z szóstki rodzeństwa. Jej życie to prawdziwa saga rodzinna, pełna trudów, ale też niezwykłej miłości, poświęcenia i radości z liczego potomstwa. Nasza Teofila dorastała wśród rodzeństwa: Heli, Stasia (który, niestety, zmarł jako roczne dziecko), Zosi, Stasi i Kazi. Wychowana w duchu pracowitości i tradycyjnych wartości, z czasem stworzyła własną, jeszcze większą rodzinę.

Wyszła za mąż za Władysława Maja w 1944 roku, z którym zamieszkała w Bydłowej (woj. świętokrzyskie). Razem wychowali ośmioro dzieci: Heńka, Kazika, Janusza, Alę, Jadwigę, Zosię, Barbarę i Danutę. Teofila doczekała się: **dwunastu wnuków**: Ani, Ewy, Piotrkę, Grzegorza, Łukasza, Beaty, Agnieszki, Kasi, Marcina, Anety, Agaty i Moniki. **Jedenastu prawnuków**: Mikołaja, Kacpra, Emila, Niny, Kamila, Klaudii, Joanny, Jana, Aleksandra, Magdaleny i Anny oraz **jednej praprawnuczki** – Laury. Jej dom w Bydłowej przez dziesięciolecia tętnił życiem, gromadząc bliskich przy wspólnym stole podczas najważniejszych świąt – Wielkanocy i Bożego Narodzenia. To w tych dwóch izbach rozbrzmiewał śmiech dzieci, opowieści dorosłych i dźwięk modlitwy, a dopełnieniem tych chwil były msze w oleśnickiej parafii Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny – miejscu, które zawsze zajmowało szczególne miejsce w jej sercu. Po śmierci ukochanego męża, nasza Jubilatka Teofila zimowe miesiące spędza u córek – pod Krakowem lub na Górnym Śląsku. Lecz myślami zawsze wraca do Bydłowej, do tego starego, ale jakże drogiego jej sercu domu, wypełnionego historią, ciepłem i blaskiem minionych lat. Dziś, gdy

z wdzięcznością spoglądamy na jej stulecie życia, chcemy powiedzieć: dziękujemy za każdą chwilę, za miłość, która przetrwała pokolenia i za dom, który zawsze był ostoją rodziny. Niech kolejne lata – choć już w innym wymiarze – wciąż niosą jej spokój i radość, a pamięć o minionych dniach niech pozostanie wiecznie żywa. Jej życie to niezwykle świadectwo siły, oddania i miłości, które przetrwa w pamięci kolejnych pokoleń.

Z miłością – Rodzina

A my w imieniu redakcji *Oleśnickich Ech* oraz całej społeczności Gminy Oleśnica – jeszcze raz składamy najserdeczniejsze życzenia Jubilatce. Sto lat życia to ogromny dar i zaszczyt, zarówno dla Pani Teofilii, jak i dla nas wszystkich, którzy mamy przywilej ją znać.

Tekst i zdjęcia:
Zastępca kierownika Urzędu Stanu Cywilnego
– Katarzyna Lalewicz

Stowarzyszenie „Wspólnota Oleśnicy” KGW w Oleśnicy

Są takie chwile, kiedy zwykłe wydarzenia stają się czymś o wiele większym. Stają się dowodem na to, że ludzie, kiedy tylko chcą, potrafią tworzyć dobro, które niesie się dalej – z serca do serca. Tak właśnie wyglądała druga połowa roku 2025 w Stowarzyszeniu Wspólnota Oleśnicy i KGW Oleśnica. Rok, który pokazał, że nawet w małych miejscowościach dzieją się rzeczy wyjątkowe. Rzeczy, które łączą pokolenia, budzą wzruszenie i dają ludziom siłę.

„ŁĄCZYMY POKOLENIA”

– dzień, w którym w Wojnowie naprawdę zajaśniało słońce

6 września 2025 r. w Wojnowie wydarzyło się coś, co mieszkańcy będą wspominać jeszcze długo. Stowarzyszenie Wspólnota Oleśnicy i KGW w Oleśnicy przy współpracy KGW Wojnowy zorganizowali piękne wydarzenie, które przyciągnęło wielu ludzi w różnym wieku. Choć rano padał deszcz – jakby chciał pokrzyżować plany – tuż przed rozpoczęciem imprezy chmury się rozstały. Niektórzy mówili później, że to słońce przyszło specjalnie dla nas. „Łączymy Pokolenia” było świętem ludzi. Starszych i młodszych. Tych, którzy pamiętają dawne zwyczaje, i tych, którzy swoją energią dają nadzieję na przyszłość. Patronatem honorowym wydarzenie objęła

Uczestnicy wydarzenia „Łączymy Pokolenia”

Marszałek Renata Janik oraz **Starosta Staszowski Romuald Zgrzywa**. Obecność przedstawicieli władz: Starosty **Romualda Zgrzywy**, Wice Starosty **Leszka Guzala** oraz członków Zarządu Rady Powiatu, Posła na Sejm **Czesława Siekierskiego**, Burmistrza Miasta i Gminy Oleśnica **Piotra Strzeleckiego** oraz dyrektorów i kierowników lokalnych instytucji, Radnych M i G, Ochotniczych Straży Pożarnych z Borzymowa i Oleśnicy była pięknym dowodem na to, że to, co robimy, naprawdę ma sens.

Dziecięca radość zespołu Dance Masters, doświadczenie Oleśniczanek, zapachy „Potyczki Smaków”, a na koniec muzyka, która niosła się po całej okolicy... występ gwiazdy MR Goral oraz potańcówka z niesamowitym zespołem DASS To był dzień, który poruszył serca mieszkańców. Dzień, który pokazał, że kiedy ludzie się spotykają, dzieje się magia.

WRZEŚNIOWE HULANIE

– radość, która przychodzi razem z ludźmi

W Karsach Dużych 13 września znów było słyhać śmiech, muzykę i rozmowy. Oczywiście nie mogło nas zabraknąć u Przyjaciół z sąsiedztwa. Wsparliśmy wydarzenie atrakcjami dla dzieci. Stowarzyszenie „Karsy Razem” stworzyło wydarzenie, które dla wielu osób było po prostu chwilą odpoczynku od codzienności. Dzieci biegały między atrakcjami, dorośli mogli odetchnąć, a całe rodziny spędzić czas tak, jak lubią najbardziej – razem.

WYPRAWA POKOLEŃ NA ŁYSICĘ

– krok po kroku, ramię w ramię

20 września uczestnicy projektu „Pokolenia dla Świętokrzyskiego” a byli to członkowie Stowarzyszenia i KGW Oleśnica oraz sympatycy wyruszyli w podróż – nie tylko w tę górską, ale też w podróż ku sobie nawzajem. Wspólne zdobywanie Łysicy było dla wielu osób czymś więcej niż wycieczką. Dla niektórych to był pierwszy taki wysiłek od lat. Dla innych – okazja, by usłyszeć opowieści seniorów czy poznać historię młodszych. Każdy krok był symbolem: **razem możemy więcej**. W Muzeum Wsi Kieleckiej uczestnicy dotykali historii – dosłownie i w przenośni. Słuchając przewodnika, zaglądając do dawnych chat, czuli, że ich własne historie też są ważne. Wycieczka zakończyła się wspólnym ogniskiem, przy którym śmiech, pieśni i rozmowy połączyły uczestników w jedną, pełną ciepła i radości wspólnotę.

TOKARNIA I SMAKI JESIENI

– tradycja, która pachnie domem

Podczas wydarzenia w Tokarni panie z KGW zaprezentowały swoje danie konkursowe – żeberka na kapuście z miodem. Nie był to tylko przepis. To był smak wspomnień, rodzinnych stołów, historii przekazywanych z pokolenia na pokolenie. Kto próbował, ten wie, że w tradycyjnych potrawach mieszkają emocje.

MUZYKA, KTÓRA OTWIERA DZIECIĘCE SERCA

Międzynarodowy Dzień Artystów w przedszkolach w Oleśnicy i Pacanowie zamienił zwykły dzień w zaczarowaną przygodę. Warsztaty poprowadzone przez skrzypaczkę Zhannę Zharkovą pokazały dzieciom, że muzyka potrafi rozśmieszać, uspokajać, wzruszać – i łączyć. A kiedy małe rączki próbowały naśladować jej ruchy, widać było czar – **to właśnie dla takich chwil warto działać**.

Występ artystyczny MR Goral
– podczas imprezy Łączymy Pokolenia

Wyprawa pokoleń na Łysicę

Wycieczka integracyjna zakończona wspólnym ogniskiem

PAMIĘĆ, KTÓRA NIE RDZEWIEJE

Wspólne porządkowanie zaniedbanych grobów na cmentarzu w Oleśnicy to jedno z najbardziej wzruszających co rocznych naszych działań. Harcerze i członkowie Stowarzyszenia pracowali w ciszy i skupieniu, z szacunkiem dla tych, którzy od wielu lat nie mają już nikogo, kto zapali im świeczkę.

Każdy odgarnięty liść, każde uprzątnięte miejsce było jak cichy ukłon. Jak dowód, że **nikt nie jest zapomniany, jeśli my o nim pamiętamy**.

NOWA SIEDZIBA – NOWY POCZĄTEK

Dzięki wsparciu Narodowego Instytutu Wolności i programu PROO 2025 rozpoczął się długo oczekiwany remont siedziby naszego Stowarzyszenia. To wyjątkowy moment – bo za każdym świeżo pomalowanym fragmentem ściany stoją ludzie, którzy przez lata pracowali w trudnych warunkach, nie licząc godzin ani sił. To nie jest tylko remont. To symbol, że wspólnota rośnie. Że idzie do przodu. **Że jest dla kogo i jest po co działać.**

HOŁD DLA TYCH, KTÓRZY DALI NAM WOLNOŚĆ

11 i 12 listopada delegacje Stowarzyszenia i KGW złożyły kwiaty pod pomnikami upamiętniającymi bohaterów walk o niepodległość. To był czas zadumy, ciszy, wdzięczności. W takich chwilach widać, że patriotyzm nie musi krzyczeć. Czasem wystarczy pochylenie głowy, zapalona świeczka i pamięć, która trwa w sercach.

MIKOŁAJKOWO

5 grudnia Gminne Przedszkole w Oleśnicy przemieniło się w prawdziwie bajkową krainę. Korytarze wypełniły się śmiechem, a wśród dzieci pojawili się niezwykle goście – wesoły bałwan, psotny Grinch oraz oczywiście sam Święty Mikołaj. Towarzyszyły im renifery i skrzaty, które prowadziły liczne zabawy ruchowe i animacyjne. Tego dnia w przedszkolu unosiła się dziecięca radość, ekscytacja i ciepło, które na długo pozostaną w pamięci najmłodszych.

Następnego dnia, 6 grudnia, magia Mikołajek wyszła poza mury przedszkola. Wraz z barwnym orszakiem pełnym skrzatów i świątecznej muzyki Mikołaj odwiedził Dom Dziecka w Pacanowie. Wniósł tam nie tylko prezenty, ale przede wszystkim poczucie bliskości i nadziei. Uśmiechy dzieci były najpiękniejszym dowodem na to, że dobro, które rodzi się z serca, potrafi rozświecić nawet zimowy dzień.

To były dwa dni pełne wzruszeń, radości i wspólnego świętowania – dni, które przypominały wszystkim, że magia świąt zaczyna się tam, gdzie ludzie ofiarowują sobie nawzajem życzliwość.

RAZEM POTRAFIMY WIĘCEJ NIŻ NAM SIĘ WYDAJE

Ten rok pokazał jedno: **wspólnota nie jest słowem – jest działaniem, życiem i ludźmi.** Dzięki zaangażowaniu mieszkańców, partnerów, wolontariuszy, sponsorów i przyjaciół powstały wydarzenia, które dodawały siły, budowały więzi i dawały radość tym, którzy jej najbardziej potrzebowali. To był rok uśmiechów dzieci, rozmów przy ognisku, pracy ramię w ramię, wspomnień, tradycji i wzruszeń. I jeśli to wszystko udało się osiągnąć dzięki ludziom z Oleśnicy i okolic, to znaczy jedno: **nasza wspólnota ma ogromne serce. I jeszcze wiele przed sobą.**

Dzień Artysty w gminnym przedszkolu

Uczestnicy akcji sprzątania grobów

Św. Mikołaj w Gminnym Przedszkolu w Oleśnicy

Podziękowania!

Na koniec chcemy z całego serca podziękować naszym **niezastąpionym darczyńcom i sponsorom** – ludziom i firmom, na których pomoc możemy liczyć zawsze, niezależnie od okoliczności. To dzięki Wam wiele naszych działań mogło się wydarzyć, a dobro mogło docierać tam, gdzie było najbardziej potrzebne. Bez Was byłoby po prostu... dużo trudniej.

Dziękujemy:

- Zakładowi Ceramiki Wienerberger,
- Zakładowi Remontowo-Budowlanemu BUDKOM – Leszek Świątek,
- Krakowskiemu Bankowi Spółdzielczemu,
- Sklepowi „Groszek” – Marek Strojny i Grażyna Strojna,
- Uzdrowisku Solec-Zdrój M.Cz. Sztuk,
- Zjazd Oaza Halina Mądra.

Wasze wsparcie to nie tylko pomoc finansowa czy rzeczowa. To przede wszystkim **dowód wielkiego serca**, zaufania i wiary w to, co robimy. Z wdzięcznością i ogromnym szacunkiem – **dziękujemy, że Jesteście.**

Na te nadchodzące Święta życzymy Wam przede wszystkim ciepła – tego w domu i tego w sercu. Niech każda chwila będzie pełna spokoju, dobra i ludzkiej życzliwości, a Nowy Rok przyniesie zdrowie, siłę i małe codzienne radości.

**Z miłością i wdzięcznością
– Stowarzyszenie Wspólnota Oleśnicy
oraz Koło Gospodyń Wiejskich w Oleśnicy**

Tekst i zdjęcia: Monika Kosalka

Rozpędzona lokomotywa Miejsko – Gminne Centrum Kultury w Oleśnicy

„Światem zaczęła rządzić jesień,
topi go w żółci i czerwieni.
A ja tak pragnę czemu nie wiem,
uciec pociągiem od jesieni”.

Magdalena Czapińska „Remedium”

Zanim jednak o jesieni, garść wspomnień – a lato było piękne tego roku. Piękne w wydarzenia, piękne w aktywności, w radość i w przygody. Na mapie naszej podróży kreśliliśmy własny szlak interesujących doświadczeń i nowych wrażeń. Na początek zastrzyk gotówki umożliwił nam realizację projektu pt.: „Z przyrodą za pan brat – powrót do przeszłości” dofinansowanego z PFR Fundacja w ramach programu Wakacyjna AktywAKCJA. Naszym udziałem stała się wspaniała wycieczka do parku etnograficznego w Tokarni, wizyta w starej szkole, dawne gry i zabawy. Z naturalnych produktów zbudowaliśmy okazałą wiejską eko chatę. Stoi obok naszego Centrum. Na warsztatach zielarskich poznaliśmy rozmaite zioła i kojącą moc natury. A najmłodsze oleśnickie elegantki wykonały malowane ekotorby według własnego projektu. Ale to nie wszystko! Dzięki naszym zajęciom – „Wakacyjnej frajdzie” uczestniczyliśmy w odlotowych wariacjach muzycznych, tanecznych, gibkiej akrobatyce, radośnie i rytmicznie śpiewaliśmy, dołączyliśmy do wakacyjnego pociągu do zabawy, śmiesznych animacji, gier i zabaw stolikowych, konstruowaliśmy fantastyczne budowle z klocków LEGO, szykowaliśmy nasze pierwsze animacje

Dzieje się w naszym centrum ...

poklatkowe, a kiedy kuchareczki pichciły w kuchni, my jeździliśmy na wycieczki i co tydzień na basen do Staszowa albo Stopnicy. Słowem było bardzo fajnie! Opowieści można snuć niczym nić babiego lata. Mimo że kolejna „ballada wagonowa”, kolejny etap, odcinek podróży za nami, ogrzejmy się jeszcze przez chwilę w poźłocie i ciepłe lata, przywołując wakacyjne wspomnienia, wplatające się w poniższe kalendarium.

19 lipiec – uczestniczyliśmy w I Pikniku Rodzinnym zorganizowanym przez Sołtysa oraz Radę Sołecką Wojnowa. Nasi podopieczni pod kierunkiem instruktorów przygotowali program artystyczny.

24 lipiec – wycieczka do Ośrodka Edukacji w Umianowicach oraz wizyta w Muzeum Regionalnym w Pińczowie. Lekcja przyrody, historii, świetna zabawa i pyszne lody!

4 sierpień – niezwykle „Plener z gliną” z rodzimymi Artystami – Jackiem Szostakiem, Janem Żukowskim i Beatą Wójtowicz – dyrektorem Centrum Kultury w Łubniach. A efekty... plastyczne... magiczne... nasze...

13 sierpień – coś dla nieco starszych – wycieczka do rytwiańskiej Pustelni Złotego Lasu, klasztoru pokamedulskiego, do świata aktywnej ciszy, a zarazem barokowej perełki architektury. A oprócz tego warsztat zielarski, kawa, ciasto i długie rozmowy. Nawet najbardziej znane miejsca mogą fascynować i można je odkrywać wciąż na nowo.

14 sierpień – otwarcie wystawy „Wiejski fotograf z Podlasia – Jerzy Kostko”. Sentymentalna podróż w czasie i przestrzeni za sprawą starej fotografii. Można ją było obejrzeć do końca września.

14 sierpień – nasze Oleśniczanki wystąpiły u sąsiadów na uroczystości Jubileuszu 90-lecia Parafii pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Rytwianach.

16 sierpień – energetyczny, pełen pasji, ale przede wszystkim NASZ występ podczas Dni Oleśnicy. Śpiew, taniec, gra na instrumentach i słowo wiążące! Wzbudziliśmy wielkie emocje! Było fantastycznie!

20 sierpień – rozpoczęliśmy nabór do Orkiestry Dętej.

24 sierpień – mieliśmy zaszczyt uczestniczyć w parafialnych dożynkach Oleśnicy współorganizowanych przez Sołectwo Oleśnica i OSP Oleśnica, czyli mieszkańców Oleśnicy.

31 sierpień – i znów żegnaj lato na rok, bo stoi jesień za mgłą.

6 wrzesień – jako uczestnicy pikniku „Łączymy pokolenia” w Wojnowie bawiliśmy się świetnie dzięki Stowarzyszeniu Wspólnota Oleśnicy oraz KGW w Oleśnicy i w Wojnowie.

13 wrzesień – na zaproszenie Stowarzyszenia Karsy Razem oraz KGW Karsy Duże przybyliśmy do rzeczonych Kars i tam spędziliśmy bardzo miłe popołudnie. Śpiewaliśmy i tańczyliśmy, a nasze występy wzbudziły zaśluzony aplauz.

14 wrzesień – zainspirowani rockowym brzmieniem rozpoczęliśmy **III Rodzinny Piknik** po raz pierwszy pod patronatem Burmistrza Miasta i Gminy Oleśnica Piotra Strzeleckiego. Wśród honorowych gości znalazła się pani Jolanta Wójtowicz, Przewodnicząca Rady Powiatu Staszowskiego, której przybycie sprawiło nam ogromną radość. Łało jak z cebra, chwilami wprost niemiłosiernie. Z uwagi na te okoliczności wiele z naszych planów nie mogło się zrealizować, ale cała reszta... i owszem. Nasze dzieciaki dały ponad 1,5 godzinny pokaz swoich umiejęt-

Wystawa fotografii Jerzego Kostko oraz wycieczka do Pustelni Złotego Lasu w Rytwianach, a także do Ośrodka Edukacji w Umianowicach

Warsztaty plastyczne oraz plener z gliną

Uroczyste Gminne Obchody Narodowego Święta Niepodległości

ności. Nie brakło śpiewu, tańca i gry na instrumentach. Spektakl o przygodach niesfornego Koziołka Matołka przygotowało dla naszych milusińskich Europejskie Centrum Bajki z Pacanowa, bawiąc do późnych godzin nasze pociechy. Część koncertową zainaugurowała nasza „Oleśniczanka” – rozkołysała i zaczarowała publiczność. Zanim znajoma śpiewka zniknęła gdzieś w dali, na scenie zrobiło się ogniście. Nowa rockowa fala rodem z Buska-Zdroju zawojowała naszą scenę. Zespół ZEPSUŁ nie tylko nic nie zepsuł, ale naprawił – rozgrzał nas mimo deszczowej aury. A potem dwóch, którzy grali za naprawdę wielu – Wolski & Tutak Acoustic Team. Balladowe gitarowe rify i kojący głos wokalisty wprowadziły klimat drapieżnej rockowej łagodności. Ostatnie mocne uderzenie należało do zespołu ALERGEN z charyzmatycznym Pawłem Nawrockim. Było ogniście, zabawnie, radośnie. Równolegle do występów odbywała się zbiórka pieniędzy na Antosia Brzysia cierpiącego na chorobę Duchenne’a. Stoiska Koła Gospodyń Wiejskich z Wojnowa, Sołectwa Oleśnica, naszej „Oleśniczanki” przyciągały amatorów dobrego jedzenia. Myśliwi z Koła Łowieckiego „Szarak” ze Stopnicy kusili gulaszem z dziczyzny. Silna reprezentacja służb mundurowych z Komisariatu Policji w Połańcu Komendy Powiatowej Policji w Staszowie dbała o bezpieczeństwo i oferowała rozmaite atrakcje. Zadbali o to również druhowie z Ochotniczych Straży Pożarnych z Oleśnicy, Strzelec, Borzymowa i Pieczonóg. Słowem, cygańska, artystyczna jesień naszego Centrum nadeszła.

14 wrzesień – otwarliśmy **Nowy Rok Artystyczny 2025/2026!** Aż tak niecierpliwie czekaliśmy na rozpoczęcie zajęć, że niektóre rozpoczęły się już 1 września. Znajdziecie u nas: taniec nowoczesny, akrobatykę, zajęcia wokalne, naukę gry na instrumentach, w tym na gitarze, malarstwo, rysunek, sztuki plastyczne i kaligrafię, szachy, animacje dla najmłodszych oraz zajęcia z animacji poklatkowej, rękodzieło czy „Wesołe kuchareczki”. Od wiosny prowadzimy również raz w miesiącu zajęcia dla dzieci w Pieczonogach. Przy Centrum aktywnie działa zespół Oleśniczanka, Niekoniecznie Normalna Grupa Teatralna, a dwa razy w tygodniu odbywają się zajęcia dla seniorów. W tym roku staramy się o utworzenie orkiestry, a także młodszej grupy widowiskowej.

5 października – na 12. Przeglądzie Twórczości Ludowej w Oblekoniu nie mogło zabraknąć naszej „Oleśniczanki”, która z właściwą sobie radością, temperamentem i ludową fantazją dała piękny śpiewny pokaz.

6 października – od tego dnia możecie zobaczyć wystawę koła plastycznego pt.: „Małe rączki, duża wyobraźnia – jesień oczami dzieci z Centrum Kultury”.

12 października – „Oleśniczanka” wzięła udział w eliminacjach do V Regionalnego Przeglądu Pieśni Patriotycznej w Ostrowcu Świętokrzyskim. Myśląc niepodległość, śpiewając niepodległość – nasze dziewczyny jak zwykle w pierwszym szeregu...

III Rodzinny Piknik

Nowy Rok Artystyczny

Dzień Oleśnicy

26 październik – nasza starsza grupa taneczna Young Stars Junior Oleśnica wzięła udział w XVI Open Polish Dance Cup w Busku-Zdroju i wytańczyła w swojej kategorii Showcase Street do lat 12 Busku-Zdroju 1 miejsce! Serdecznie gratulujemy naszym Tancerkom i Pani instruktor Kamili Gradkowskiej!

31 październik – Dzień Dyni w naszym Centrum.

6 listopad – Busku-Zdroju Nadia Ratusznik wystąpiła na 12. Świętokrzyskim Konkursie Pieśni i Piosenki Patriotycznej i Żołnierskiej w Europejskim Centrum Bajki w Pacanowie i wypadła świetnie.

9 listopad – sześćdziesięciu graczy zmagowało się o Puchar Burmistrza Miasta i Gminy Oleśnica w IV Niepodległościowym Turnieju Szachowym. Starczy powiedzieć, że duch rywalizacji, który unosił się pomiędzy rozgrywającymi w naszym Centrum, nie zakłócił dobrych relacji i przestrzegania zasady fair play. Na zwycięzców czekały puchary i dyplomy. Sześć najlepszych wyników w dwóch kategoriach (seniorzy i juniorzy) gwarantowało bon podarunkowy o wartości 100 zł, a drobne upominki czekały na wszystkich uczestników. To kolejna edycja turnieju organizowanego przez nasze Centrum. Rośnie liczebność graczy i zainteresowanie turniejem. Zapraszamy znów za rok!

11 listopad – świętowaliśmy 107. rocznicę odzyskania niepodległości, spotykając się jak co roku 11 listopada pod figurą Matki Bożej Różnicowej i tablicą upamiętniającą 100. lecie odzyskania niepodległości, aby świętować to doniosłe wydarzenie. Odśpiewanie hymnu państwowego stało się nieodzownym elementem uroczystości, a punktem kulminacyjnym było złożenie wieńców w hołdzie i pamięci twórców niepodległości naszej Ojczyzny. Widzom śledzącym część artystyczną przygotowaną przez nasze Centrum towarzyszyły wzruszenie i uczucia patriotyczne, a nasi artyści od najmłodszej po najstarszą osobę pięknym słowem i pieśnią zasłużyli na gromkie oklaski. Wspólne odśpiewanie pieśni „Przybyli ułani pod okienko” pozwoliło na zjednoczenie wszystkich zebranych, a przemówienia podsumowujące uroczystość utwierdziły nas w tym, że na pewno wiemy, czym jest niepodległość, ale warto wspominać o tym każdego roku.

Kiedy teraz patrzę za okno, widzę burą, brunatną, mglistą szarość. Wniosek – remedium – nasuwa się sam. Odkąd światem zaczęła rządzić jesień, wyjście jest tylko jedno. Uciec pociągami od jesieni. Uciec, czyli wsiąść do pociągu, ale nie byle jakiego, tylko do rozpędzonej lokomotywy naszego Centrum i wyruszyć w pełną pasji i przygód podróż. Przyszłością i przeszłością nie należy zbyt wiele się zamartwiać, niepotrzebne będą zegary i kalendarze. Czy odważysz się na podróż z naszym Centrum? Przecież „wystarczy tylko wybiec z domu...”.

Tekst: Joanna Pietras
– Dyrektor MGCK w Oleśnicy

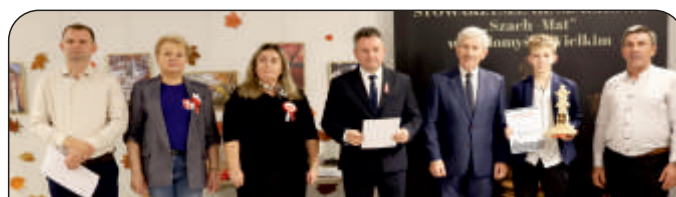
Zdjęcia: Beata Marzec

Zespół Oleśniczanka na konkursach

Sukcesy grupy tanecznej – Young Stars Junior

IV Niepodległościowy Turniej Szachowy

Zabawa andrzejkowa

Biblioteka... czeka....

Ostatnie miesiące w naszej bibliotece były jak przewracanie kolejnych kart opowieści pełnej niespodzianek, spotkań i wesołej energii. W minionych miesiącach my bibliotekarki starałyśmy się, aby było ciekawie. Poniżej zapraszamy do podróży w biblioteczny świat...

DZIEŃ GŁOŚNEGO CZYTANIA W PRZEDSZKOLU

29 września obchodzimy Dzień Głośnego Czytania, święto, które przypomina, jak ważną rolę w rozwoju dzieci odgrywa wspólne czytanie książek. Dlatego też z tej okazji 23 września wybrałyśmy się do Gminnego Przedszkola w Oleśnicy, aby wspólnie poczytać najmłodszym. Pani dyrektor Renata Kaczocha przywitała nas z radością i zaprowadziła do grupy „Wiewiórek” oraz „Motylków”, których nauczycielkami są Panie: Agata Strzelecka, Mariola Franusiak i Sylwia Gruszka. Dzieci podczas spotkania z wielką uwagą wysłuchały opowieści o „Kici Koci w bibliotece”, zabawnej i pouczającej historii, która wprowadziła przedszkolaków w świat książek.

Dzień Głośnego Czytania w Gminnym Przedszkolu

w bibliotekach", przygotowany przez specjalnie zaproszonych przez nas aktorów Teatru Maska z Krakowa. Spektakl w barwny i pełen humoru sposób ukazywał najmłodszym tajemnice książek, ich wpływ na rozwój wyobraźni oraz magię, którą można odnaleźć w bibliotekach.

TEATRZYK „WYOBRAŹNIA CZEKA UKRYTA W BIBLIOTEKACH”

Kontynuacją naszego spotkania z 23 września w Gminnym Przedszkolu w Oleśnicy, zorganizowanego w ramach akcji „Głośnego czytania”, dla grup „zerówki”, było kolejne wydarzenie, tym razem skierowane do wszystkich przedszkolaków w dniu 1 października. Dzieci miały okazję obejrzeć niezwykle teatryk pt. „Wyobraźnia czeka ukryta

SPOTKANIE Z PIERWSZOKLASISTAMI W PUBLICZNEJ SZKOLE PODSTAWOWEJ W OLEŚNICY

Kolejnym ciekawym przedsięwzięciem zorganizowanym przez naszą bibliotekę było spotkanie, które odbyło się 2 października w PSP w Oleśnicy z uczniami klasy 1A, prowadzonej przez wychowawczynię, panią Weronikę Kozłowską. Głównym celem naszej wizyty było zachęcenie najmłodszych do korzystania z biblioteki. Tematem przewodnim stało się więc wyjaśnienie, jak wygląda codzienna praca w bibliotece, w jaki sposób można się do niej zapisać, jak korzystać ze zbiorów oraz co niezwykle istotne, jak należy dbać o wypożyczone książki.

Spotkanie z pierwszoklasistami Publicznej Szkoły Podstawowej w Oleśnicy

KREATYWNE SOBOTY

11 października br., w ramach cyklu naszych sobotnich spotkań odbyły się wyjątkowe i pełne emocji warsztaty prowadzone przez panią Magdalenę Chapman. Tym razem najmłodszy uczestnicy wyruszyli w niezwykle, pełną barw i zaskakujących zjawisk podróży do świata naukowych odkryć. Zajęcia pod hasłem „Laboratorium szalonego Profesorka” okazały się prawdziwą eksplozją kreatywności

i dziecięcej radości. Pod czujnym okiem prowadzącej mali odkrywcy eksperymentowali z kolorami, tworząc tęcze kompozycje i obserwując, jak magia nauki potrafi zmieniać zwykłe materiały w coś zupełnie nieoczekiwanego. Dużym przeżyciem były także doświadczenia z suchym lodem, buchające zimne opary, bulgoczące roztwory i niezwykle reakcje chemiczne wywołały zachwyt.

LEKCJA BIBLIOTECZNA W KLASIE 2 „A”

16 października odwiedziliśmy klasę pani Edyty Adamczyk w ramach lekcji bibliotecznej i szeroko rozumianego upowszechniania czytelnictwa. Uczniowie klasy 2 „a” wysłuchali opowiadania pt.: „Tajemnica Pani Biblioteki”, w którym główni bohaterowie Staś i Kasia zapisują się do biblioteki i wyruszają w niezwykłą podróż wyobraźni. Na zakończenie spotkania dzieci zgodnie zadeklarowały, że również zapiszą się do biblioteki, a to najlepszy dowód na to, że książki naprawdę mają moc! Dziękujemy pani Edycie Adamczyk za zaproszenie i miłe przyjęcie w klasie.

SPOTKANIE W PRZEDSZKOLU Z TEATREM LALEK „BAJKA”

22 października nasza biblioteka ponownie odwiedziła gminne przedszkole w Oleśnicy z wyjątkowym gościem, tym razem z Teatrem Lalek „Bajka”, który zaprezentował przedszkolakom klasyczną, piękną baśń pt.: „Kot w butach”. Urokliwa scenografia, barwne kukielki w skali 1:1 oraz muzyczna oprawa oczarowały najmłodszych widzów. Dzieci z ogromnym zainteresowaniem śledziły przygody sprytnego kota ... Cieszymy się z zaproszenia nas do przedszkola i dziękujemy Pani dyrektor Renacie Kaczocha oraz Paniom nauczycielkom za ciepłe przyjęcie nas i naszych działań.

JESIENNY KONCERT „OD ROZRYWKI DO OPERY”

14 listopada, w piątkowy wieczór w ramach jesiennych spotkań w bibliotece odbył się koncert „Od rozrywki do opery”. Tego wieczoru dwóch artystów: **Michał Steciak**, obdarzony głosem, którego nie sposób zapomnieć, oraz **Wojciech Liszowski**, pianista potrafiący malować muzyką. Panowie zabrali nas w podróż, której nikt z uczestników zapewne nie zapomni. To nie był zwykły koncert... To była opowieść o życiu, snutą pieśnią, słowem i emocją. Od Andrea Bocelliego i Eda Sheerana, przez „Jaskółkę uwięzioną” Stana Borysa, Wioletę Villas, Czesława Niemena, pieśń neapolitańską „O sole mio” i wzruszający finał My Way po autorskie utwory. Każdy dźwięk prowadził nas dalej, głębiej, piękniej, każda pieśń stawała się opowieścią...

Warsztaty chemiczne w bibliotece

Spotkanie w przedszkolu z Teatrem Lalek „Bajka”

Jesienny koncert „Od rozrywki do opery”

NOC BIBLIOTEK

Nasza biblioteka, wspólnie z oleśnicką drużyną harcerzy pod opieką drużynowej Doroty O'Sullivan, zorganizowała Noc Bibliotek pod wymownym tytułem „W blasku Niepodległej”, który sam w sobie był zobowiązaniem. Wydarzenie stało się częścią gminnych obchodów Święta Niepodległości, obfitujących w bogaty program patriotyczny. Piątkowy wieczór rozpoczęliśmy przy ognisku... Zapach dymu i ciepło płomieni wprowadziły atmosferę zadumy... Była opowieść historyczna snuta przez drużynową Dorotę, były zabawy i gry zespołowe, było czytanie bajek, i kulinarne przygody, pełne smaku i zapachu....

MIKOŁAJKOWA SESJA FOTOGRAFICZNA

W sobotnie przedpołudnie 22 listopada nasza biblioteka zamieniła się w zaczarowaną krainę... Był Mikołaj, śnieg, sanie... Zapach igliwia i atmosfera, która przypisana jest tylko do tego magicznego świątecznego czasu. Pani fotograf **Beata Marzec** uchwyciła te piękne chwile w kadr aparatu... I one pozostaną z nami na dłużej. Dziękujemy Pani Beatce za piękne zdjęcia, a dzieciom za ich radość.

NARODOWE CZYTANIE

28 listopada zorganizowaliśmy kolejne przedsięwzięcie pokazujące piękno i wartość obcowania z literaturą. Tegoroczna edycja Narodowego Czytania poświęcona jest twórczości Jana Kochanowskiego poety, który swoją mądrością i wrażliwością odcisnął trwały ślad w polskiej kulturze. To właśnie on pokazał, że poezja może być i modlitwą, i pieśnią, i refleksją nad codziennym życiem. W ramach XIV edycji Narodowego Czytania zorganizowaliśmy w bibliotece wyjątkowe spotkanie i gościliśmy lektorów: Burmistrza Miasta i Gminy Oleśnica **Piotra Strzeleckiego**, przewodniczącą Rady Miejskiej **Krystynę Bator**, zastępcę **Rafała Głowackiego**, wicedyrektora PSP **Renatę Krawczykowską**, dyrektora przedszkola **Renatę Kaczocha** dyrektor MGCK **Joannę Pietras**, byłego burmistrza **Leszka Judę**, byłą dyrektor przedszkola **Zofię Ambroży**, byłą wicedyrektor PSP **Teodorę Ambroży** oraz nauczycielkę **Lidię Strzelecką**. Całość okraślił śpiew zespołu „Oleśniczanka” z radosnymi pieśniami z akompaniamentem **Janusza Jabłońskiego** oraz muzyka **Wojciecha Budy** z grą na klawikordzie w klimacie muzyki dawnej. Oczywiście nie zabrakło również niezastąpionej publiczności – przyjaciół biblioteki, którzy stworzyli radosną atmosferę spotkania. Na koniec odbył się słodki poczęstunek tortem.

Kończąc naszą podróż przez ostatnie wydarzenia, chcemy również przypomnieć, że dalej w tym roku bierzemy udział w ogólnopolskiej kampanii społecznej „Mała książka-wielki człowiek”. Dlatego zapraszamy do biblioteki, bo tu na

Noc Bibliotek 2025

Sesja Mikołajkowa

Narodowe Czytanie

najmłodszych czytelników czekają już nowe, kolorowe wyprawki czytelnicze. Nieustannie także poszerzamy nasz księgozbiór o nowości wydawnicze, zarówno dla dzieci, młodzieży, jak i dorosłych... Zachęcamy do regularnego odwiedzania biblioteki, a także do śledzenia naszej strony internetowej i mediów społecznościowych, gdzie na bieżąco publikujemy informacje o nowościach, zapowiedziach i relacjach z wydarzeń.

Tekst: Agnieszka Szablowska-Ambroży

Zdjęcia: arch. biblioteki

PSP w Oleśnicy

**„Ciąg dalszy górskich przygód
– III edycja wycieczki do Rabki i Zakopanego”**

W połowie września uczniowie naszej szkoły wyruszyli na trzydniową wycieczkę w góry. Już w autokarze panowała radosna atmosfera: rozmowy, śpiew, muzyka ...

Pierwszy dzień spędziliśmy w Rabce – niezwykle urokliwej miejscowości uzdrowskiej. Po zakwaterowaniu w Domu Rekolekcyjno-Wypoczynkowym „Betania” i pysznym obiedzie udaliśmy się do miejsca, które uchodzi za „serce” Rabki, a mianowicie pięknego parku zdrojowego. To prawdziwa perła tej miejscowości, mieniąca się tysiącem barw. A to za sprawą rabat pełnych kwiatów, krzewów i ozdobnych drzew, które o tej porze roku tworzą zachwycający pejzaż. Rabczański park okazał się miejscem, w którym mogliśmy rozkoszować się Matką Naturą, ciszą i spokojem, a zarazem dobrą zabawą. Ten dzień był radosnym początkiem naszej szkolnej przygody. Jego zwieńczeniem była Eucharystia, a po niej coś dla ciała – ognisko z kiełbaskami i pogodny wieczór. Atmosfera sprzyjała zabawom integracyjnym, budowaniu przyjaźni i poczucia wspólnoty.

Drugiego dnia czekało na nas Zakopane. Po obfitym śniadaniu przejechaliśmy autokarem do stolicy polskich Tatr. Stamtąd wyruszyliśmy malowniczym szlakiem do Doliny Strążyskiej. Nasza wędrowka prowadziła wśród iglastych lasów i strzelistych skał. Widoki zapierały dech w piersiach, szczególnie ten na końcu – Wodospad Siklawica. Niezwykłego uroku dodawała spływająca niemal pionowo po północnej ścianie Giewontu kaskada wód, a nad nami majestatycznie wznosił się słynny „Śpiący Rycerz”. Dzięki tym krajobrazom mogliśmy oderwać się od codzienności, zanurzyć w spokoju natury i uświadomić sobie prawdę: „że z wielkości i piękna stworzeń poznaje się przez podobieństwo ich Stwórcę”.

Kolejną atrakcją tego dnia był „Podwodny Świat” – miejsce niezwykle, pełne tajemnic i niespodzianek. W olbrzymich zbiornikach, mieszczących ponad 180 tys. litrów wody, mogliśmy zobaczyć zarówno ryby żyjące w Polsce, jak i te pochodzące z odległych zakątków świata, który tego dnia był dla naszych uczniów na wyciągnięcie ręki. Jednym słowem – wycieczka z nutą edukacji i mnóstwem niezapomnianych wrażeń.

W naszym harmonogramie dnia widniały jeszcze dwa ważne miejsca, do których udaliśmy się. Pierwszym z nich było Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach, wybudowane jako wotum wdzięczności za cud ocalenia życia Ojca Świętego – Jana Pawła II w dniu 13 maja 1981 r.

W jego obrębie znajduje się tzw. Park Fatimski. W tym niezwykle miejscu mogliśmy zobaczyć ołtarz papieski, przy którym w dniu 6 czerwca 1997 r. Jan Paweł II odprawił Mszę św. pod Wielką Krokwią w Zakopanem oraz spiżowy pomnik św. Jana Pawła II i jego osobistego sekretarza – ks. kard. Stanisława Dziwisza. Po religijnych doświadczeniach w miejscu, które jest uznawane za najważniejszy w Polsce ośrodek kultu Pani Fatimskiej, udaliśmy się do popularnego centrum spacerów, rozrywki i zakupów.

Bo skoro Zakopane, to i...? Oczywiście, że nie mogło zabraknąć słynnych Krupówek – „serca” miasta i głównego punktu spotkań turystów. To właśnie tutaj poculiśmy charakterystyczną dla tego regionu góralską atmosferę.

Po powrocie do „bazy noclegowej” w Rabce czekała na nas obiadokolacja. Dzień pełen wrażeń zakończyła wspólna Eucharystia, której przewodniczył ks. Daniel Olejarczyk – dyrektor Domu Rekolekcyjno-Wypoczynkowego Betania.

Trzeci dzień naszego pobytu w górach był prawdziwym świętem radości! Rabkoland powitał nas mnóstwem atrakcji – karuzel, kolejek i innych niespodzianek, które sprawiły, że wszyscy bawili się znakomicie. To był idealny finał naszej wyprawy.

Zmęczeni, posileni duchowo i fizycznie, a nade wszystko szczęśliwi, wróciliśmy do Oleśnicy z bagażem pięknych wspomnień, pamiątek i planów na kolejne wycieczki.

Dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do tego, że trzecią edycję naszego pobytu w Rabce-Zdroju możemy uznać za wyjątkowo udaną. Wyrazy wdzięczności kierujemy do naszych sponsorów: Rady Sołeckiej z Oleśnicy oraz dwóch anonimowych darczyńców. Jednak najważniejsze podziękowania należą się dzieciom i ich Rodzicom – bez nich ta wycieczka nie miałaby sensu i uroku.

Wszystkim i za wszystko serdecznie dziękujemy. Być może do zobaczenia w kolejnym odcinku naszych podróży!

Tekst i zdjęcia: Anna Adamczyk

Pasowanie na Ucznia i Dzień Edukacji Narodowej – uroczystość pełna wzruszeń i radości

13 października w naszej szkole odbyła się podniosła uroczystość, która połączyła dwa ważne wydarzenia – Pasowanie na Ucznia oraz obchody Dnia Edukacji Narodowej.

Zanim jednak nastąpił ten uroczysty moment, dzieci zaprezentowały swoje talenty podczas akademii przygotowanej z pomocą wychowawczyń Pani Anny Grosickiej i Pani Weroniki Kozłowskiej. Pierwszoklasiści śpiewali, recytowali i tańczyli, pokazując, że mimo krótkiego czasu spędzonego w szkolnych murach, są już gotowi na nowe wyzwania. Ich występ wzbudził wiele emocji na twarzach rodziców, nauczycieli i zaproszonych gości – nie brakowało wzruszenia i dumy.

Wśród gości honorowych znaleźli się między innymi Pan Piotr Strzelecki Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica, Przewodnicząca i Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej Oleśnica, Dyrektorzy z zaprzyjaźnionych placówek, Radni Powiatowi oraz emerytowani pracownicy naszej szkoły, którzy z radością wrócili w szkolne mury, by wspólnie przeżyć to piękne wydarzenie.

Kulminacyjnym punktem wydarzenia było uroczyste pasowanie – każdy z uczniów został dotknięty symbolicznym ołówkiem przez dyrekcję szkoły i oficjalnie przyjęty do szkolnej społeczności.

Po zakończeniu części oficjalnej, dzieci wraz z rodzicami, wychowawczyniami i dyrekcją uczestniczyły w wyjątkowym wydarzeniu – wspólnie posadzili pamiątkowe drzewka miłorzębu. Ten symboliczny gest miał głębokie znaczenie – drzewka, tak jak uczniowie, będą rosły i rozwijały się, stając się częścią historii naszej szkoły.

Uroczystość była również okazją do uhonorowania pracy pedagogów z okazji Dnia Edukacji Narodowej. Podczas wydarzenia nauczyciele zostali nagrodzeni

Pamiątkowe zdjęcie z pobytu w Rabce-Zdrój

Dzień Edukacji Narodowej i Pasowanie na Ucznia

Nagrodą Dyrektora Szkoły za swoją codzienną pracę dydaktyczno-wychowawczą, zaangażowanie i troskę o rozwój uczniów.

Ten wyjątkowy dzień pełen wzruszeń, uśmiechów, wspólnych chwil i ważnych słów – na długo pozostanie w pamięci wszystkich uczestników. Gratulujemy naszym pierwszoklasistom i dziękujemy wszystkim nauczycielom za ich codzienny trud i serce wkładane w edukację młodego pokolenia.

Tekst: Weronika Kozłowska

KIERMASZ Z MISJĄ „Z SERCA DLA JAMAJKI”

„Miarą twojego człowieczeństwa
jest wielkość twojej troski o drugiego człowieka.”

ks. Mieczysław Maliński

Prawdziwa wartość człowieka nie tkwi w tytułach ani w tym, co posiada, lecz w tym, co potrafi ofiarować innym – w dobroci, mądrości, wsparciu, miłości, a nawet w uśmiechu, który rozjaśnia twarz bliźniego przygniecioną troskami. Świat nie zapamiętuje ludzi za ich wygląd czy osiągnięcia, lecz za to, jak bardzo potrafili uczynić życie innych lepszym.

Każdy człowiek – niezależnie od wieku, sytuacji czy możliwości – ma w sobie coś, czym może się podzielić z innymi. Niekiedy jest to czas, który możemy poświęcić drugiej osobie, aby jej wysłuchać. Innym razem – szczerze zainteresowanie czyimiś potrzebami. Równie dobrze może to być empatia, która pozwala współodczuwać i zrozumieć drugiego człowieka, dając mu poczucie, że nie jest sam. Czasem wystarczy drobny gest – jak zabawka podarowana na kiermasz – który staje się wyrazem serca, przynosząc radość innym.

W każdej ofercie, choćby najmniejszej, nie ma straty – jest tylko wzbogacenie świata. Każdy akt dobroci, każde poświęcenie części siebie sprawia, że wzrastamy jako ludzie: stajemy się bardziej wrażliwi, otwarci, dojrzały. Nasze wnętrza się ubogaca, bo dobro, które wychodzi z nas, powraca w postaci wdzięczności, uśmiechu, a czasem po prostu poczucia sensu i spełnienia.

W nawiązaniu do powyższych refleksji warto wspomnieć o wydarzeniu, które miało miejsce w naszej szkole w dniach 12–14 listopada br. W tym czasie z każdego jej zakątka rozbrzmiewały zupełnie inne niż zwykle dźwięki – były to melodyjne „Pieśni Dobroci Serc” płynące z głębi dusz naszych uczniów. A wszystko to za sprawą kiermaszu charytatywnego, którego nadrzędnym celem było wsparcie misji w Magotty na Jamajce – miejsca, w którym od lat posługuje m.in. pochodzący z Oleśnicy ksiądz Marek Bzinkowski. Ten misjonarz całkowicie poświęcił swoje życie Bogu i od ćwierćwiecza z oddaniem wspiera lokalną społeczność. Z małej wspólnoty zaledwie ośmiu wiernych

Wyróżnieni nauczyciele oraz pierwszoklasiści

Kiermasz „Z serca dla Jamajki”

zbudował parafię liczącą kilkaset osób, niosąc im wiarę, nadzieję i miłość.

Niestety, życie mieszkańców Magotty z dnia na dzień zostało brutalnie przewrócone do góry nogami przez huragan „Melissa”. Jedna z najsilniejszych burz w historii Jamajki zniszczyła domy, dachy i podstawowe wyposażenie. Dziewięćdziesiąt procent budynków w okolicy zostało zdmuchniętych przez żywioł, a wielu ludzi straciło dorobek całego życia.

W obliczu tego dramatycznego wydarzenia uczniowie Publicznej Szkoły Podstawowej w Oleśnicy wraz ze swoimi rodzinami oraz „Stowarzyszenie Wojnow Łączy” nie pozostali obojętni. Z otwartymi sercami przynosili zabawki, książki i drobne upominki, które następnie zostały wystawione na sprzedaż podczas szkolnego kiermaszu. Każdy dar i każda złotówka stały się wyrazem solidarności oraz troski o tych, którzy w jednej chwili utracili wszystko.

Doskonałą okazją do wsparcia tej inicjatywy przez lokalną społeczność była uroczysta akademie z okazji Święta Niepodległości. Po jej zakończeniu zaproszeni goście również mogli włączyć się w akcję, okazując serce i wsparcie potrzebującym.

Zaangażowanie dzieci, nauczycieli, rodziców i całej oleśnickiej społeczności stworzyło niepowtarzalną atmosferę wspólnoty, życzliwości i nadziei. Kiermasz cieszył się ogromnym zainteresowaniem, a zebrane środki w kwocie 3 675,00 zostaną przeznaczone na odbudowę i wyposażenie misji księdza Marka w Magotty – miejsca, które dla wielu stało się oazą wsparcia i nadziei.

To przedsięwzięcie pokazuje, że nawet najmniejsze gesty dobroci i solidarności, pochodzące z odległego od Jamajki małego miasteczka, jakim jest Oleśnica, mogą zmieniać świat. Dzięki tego typu inicjatywom tamtejsza Polska Misja Katolicka zyskuje szansę na odrodzenie.

Tekst i zdjęcia: Anna Adamczyk

Harcerskie opowieści

Czuwaj!

109 Wielopoziomowa Drużyna Harcerska im. S. Żeromskiego w Oleśnicy nabiła w ostatnim czasie nieco kilometrów, m.in. poprzez udział w 41 Rajdzie nocnym „Po omacku”. Nasz trasa wiodła od tajemniczego i ogromnego grodziska w Stradowie przez Małżyce, aby skończyć się w Czarnocinie. Oleśnickie bystrzaki były jedyną drużyną, która zabrała na szlak dwie gitary. Po drodze zrealizowaliśmy dwa zadania taktyczne, których wykonanie angażowało całą grupę. Wszyscy musieli przyczynić się do sukcesu. Rajd zakończył się na boisku w Czarnocinie, gdzie druh komendant osobiście obdarzył nas mianem „pięknej drużyny” z racji mundurów i warkoczy.

29 X przy pięknej pogodzie (mieliśmy w tym roku wyjątkowe szczęście do łaskawej aury) 8 zuchów i harcerzy posprzątało duży kawałek historii oleśnickiego cmentarza. Widoki były prawie tak piękne jak na rajdzie, choć worki ze śmieciami ciężkie. Opowieść pana Edwarda Lalewicza o ożenkach oleśnickich, była przednia, a doskonale towarzysztwo, w tym pani Moniki Kosałki, pomogło nam wykonać pracę z radością godną zucha.

Listopad zastał nas pod pełnymi żaglami. Noc bibliotek „W blasku Niepodległej” pozwoliła świętować z radością, po swojemu, z przednim jadem i jak ojcowie uczyli po katolicy z postnym piątkiem. Wielkie wyrazy uznania dla pani Kamili Wojtowicz-Bator, która nauczyla harcerzy czym jest ognisko i jak się wspólnie bawić. Starsze harcerki zainspirowane jej przykładem stały się tej nocy wspaniałymi moderatorkami zabawy i nauki. Niezastąpiona pani Agnieszka Szablowska – Ambroży mistrzyni gotowania wiodła prym w kuchni – w ten nocny wyjątkowy czas.

Najwięcej radości i dumy przyniósł jednak 11 i 12 listopada, gdzie drużyna stanowiła część honorowej asysty i dostąpiła zaszczytu niesienia sztandaru AK. Dotykaliśmy historii na własnej skórze. 12 listopada Oleśnickie Bystrzaki zostały wybrane by towarzyszyć delegacjom przy złożeniu kwiatów przed pomnikiem żołnierza generała Hallera ze słynnej „Błękitnej armii”. Obecnie przygotowujemy się do kiermaszu świątecznego i kolędowania.

Sporo za nami, a my już czekamy na kolejną przygodę harcerską... Przygodę, która niesie z sobą tajemnicę, a każdy harcerz lubi czar nieodkrytej ścieżki, po której wiatr prowadzi jak wierny towarzysz, szepcząc o miejscach, gdzie ogień płonie jaśniej, a serce bije odważniej.

Drużynowa: Dorota O' Sullivan

Uroczystość upamiętniająca 100. rocznicę śmierci Stefana Żeromskiego w Publicznej Szkole Podstawowej w Oleśnicy

W Publicznej Szkole Podstawowej w Oleśnicy 27 listopada br. odbyła się wyjątkowa uroczystość upamiętniająca 100. rocznicę śmierci Stefana Żeromskiego – pisarza, społecznika i patrona szkoły. Wydarzenie zgromadziło liczne grono uczniów, nauczycieli, rodziców oraz zaproszonych gości, wśród których znaleźli się przedstawiciele instytucji gminnych i powiatowych, lokalne autorytety, a także osoby od lat zaangażowane w życie kulturalne Oleśnicy.

Obchody rozpoczęły się akademią, podczas której przypomniano najważniejsze fakty z życia i twórczości Stefana Żeromskiego. Młodzież zaprezentowała program artystyczny przygotowany specjalnie na tę okazję – piosenki związane z ziemią świętokrzyską, recytacje fragmentów utworów, ukazujące wpływ pisarza na kolejne pokolenia Polaków. Wacław Borowy, badacz literatury i twórczości Stefana Żeromskiego tak powiedział: *„Jego twórczość była chlebem duchowym dwóch pokoleń(...) Nikt prócz niego nie umiał nam kazać płakać. Nikt tak jak on nie umiał hartować naszych dusz żółcią i piołunem. Nikt tak jak on nie targał naszych serc. Był tym, wobec którego niemożliwa była obojętność”*. Takie też odczucia pojawił

się u uczestników uroczystości, zwłaszcza dla mieszkańców Oleśnicy niezmiennie lirycznie zabrzmiało zapisane w „Dziennikach” wspomnienie młodego Żeromskiego: „Przecudowna jest Oleśnica! Trudno wymarzyć coś bardziej pięknego bardziej zdrowego.”

Poruszającym akcentem podczas akademii było wspomnienie śmierci i pogrzebu Stefana Żeromskiego. Przy dźwiękach „Marszu żałobnego” Fryderyka Chopina przypomniano, że w 1925 roku pisarz, całe życie walczący z gruźlicą, ciężko zachorował na serce. Zmarł 20 listopada 1925 r. roku o godzinie 11 przed południem w mieszkaniu na Zamku Królewskim. Wiadomość o śmierci Żeromskiego rozniosła się lotem błyskawicy po Warszawie. Już od popołudnia 20 listopada 1925 r. przed zamkową kaplicą gromadziły się tłumy, by oddać hołd jednemu z największych duchowych przywódców narodu. Pogrzeb Stefana Żeromskiego odbył się 23 listopada 1925 r. W kondukcje żałobnym uczestniczyło kilkadziesiąt tysięcy osób.

Uroczystość zakończyło odsłonięcie muralu poświęconego Stefanowi Żeromskiemu, który powstał na elewacji budynku szkoły. Dzieło, stworzone przez artystę przy współpracy z uczniami, przedstawia podobiznę pisarza oraz symboliczne motywy nawiązujące do jego twórczości. Mural stał się nie tylko wyrazem pamięci, lecz także elementem wzbogacającym przestrzeń publiczną i podkreślającym lokalną tożsamość.

W przemówieniach podkreślano ogromne znaczenie Żeromskiego dla polskiej literatury, a także jego wyjątkową wrażliwość społeczną, która do dziś pozostaje inspiracją dla młodych ludzi. Przedstawiciele władz gratulowali szkole zaangażowania i pielęgnowania tradycji, a także wyrazili uznanie dla uczniów, którzy aktywnie włączyli się w przygotowanie uroczystości.

Pamiątkowe zdjęcie przy muralu poświęconym Stefanowi Żeromskiemu, znajdującym się na zachodniej elewacji budynku PSP w Oleśnicy

W atmosferze refleksji i dumy podkreślano, że pamięć o patronie szkoły jest nie tylko obowiązkiem, lecz przede wszystkim zaszczytem, który łączy społeczność szkolną i lokalną we wspólnym dbaniu o dziedzictwo kulturowe.

Tekst: Lucyna Ratusznik

Zdjęcia: archiwum PSP w Oleśnicy

Przedszkole

Jeszcze nie tak dawno kolorowa jesień obdarzała sówce małych przedszkolaków swoimi wdziękami. Kusiła dojrzałymi owocami, zachęcała do spacerów i ruchu na świeżym powietrzu. Przystrojone w ciepłe barwy przedszkolne okna cieszyły oko swoim pięknem. Wraz z nadejściem zimy wszystko straciło barwy. Powiało chłodem i mrozem. I teraz zamiast kolorowych liści, okna mienią się od błyszczących gwiazdek, białych śnieżynek i bałwanów. Wśród dzieci panuje nastrój przyjemnego ożywienia. Za zasłoną wspomnień zostawiają jesienne imprezy i wydarzenia, w obliczu nowych zimowych przeżyć i wyzwań. Dziś jednak choć na chwilę pochylmy się nad nimi i przywołajmy magię tamtych dni, czar jesiennych wydarzeń, czy też echa spotkań z ciekawymi ludźmi. Przy ciepłym blasku choinki, w rodzinnym gronie, odczytajmy strony poświęcone życiu naszego przedszkola.

SZLACHETNE ZDROWIE, CZYLI SPOTKANIE Z PIEŁĘGNIARKAMI

24 września br., nasze przedszkole odwiedziły dwie panie, które na co dzień pracują jako pielęgniarki. Obie

panie są mamami naszych przedszkolaczków – **Monika Cieśla-Lalewicz i Agnieszka Staworzyńska**. Wizyta odbyła się w ramach cyklu zajęć z preorientacji zawodowej. Podczas spotkania przedszkolaki miały okazję dowiedzieć się więcej o trudnym zawodzie pielęgniarki, pokonać lęk przed zabiegami medycznymi, a przede wszystkim wzbogacić i utrwalić swoje wiadomości na temat sposobów dbania o zdrowie. Pielęgniarki przypomniały dzieciom, jak należy ubierać się odpowiednio do pogody, jak właściwie się odżywiać i jak zachować zasady higieny i zdrowego stylu życia. Zademonstrowały także niektóre proste zabiegi, np. założenie opatrunku, a nawet mierzenie ciśnienia czy temperatury. Dzieci mogły też według instruktażu pani Moniki wykonywać reanimację „nieprzytomnego człowieka” i sprawdzić jego parametry życiowe. Bardzo dziękujemy Paniom: Monice i Agnieszce za spotkanie oraz poświęcony czas. Na zakończenie dzieci wręczyły paniom dyplomy i słodkie „co nieco”, a w zamian za to, nasi goście obdarowali przedszkolaków naklejkami i kolorowanymi.

DZIEŃ EMPATII I TYDZIEŃ BUDOWANIA RELACJI

2 października w naszym przedszkolu obchodziliśmy wyjątkowe święto – Dzień Empatii. To święto, które przypomina, jak ważne jest zauważanie drugiego człowieka, rozumienie jego uczuć i niesienie pomocy innym. Dzień rozpoczęliśmy od rozmowy o uczuciach – dzieci opowiadały jak się dziś czują, a następnie brały udział w zabawie. Mogły uczyć się rozpoznawania emocji na zdjęciach i ilustracjach. Następnie w oparciu o tekst pt. „Tosia i smutny Staś” rozmawiały o tym, jak można pocieszyć kolegę lub koleżankę, gdy mają zły dzień. Podsumowaniem zajęć była wspólna fotografia na „ściance empatii”. Wierzymy, że dzięki takim chwilom dzieci uczą się, że empatia to nie tylko słowo, ale przede wszystkim codzienne gesty – uśmiech, pomoc czy dobre słowo.

Podobne cele przyświecały także zorganizowanemu w każdej grupie Tygodniowi Budowania Relacji, podczas którego każdy dzień obfitował w nowe wyzwania. Pierwszy dzień przebiegł pod hasłem „Dzień Wspólnych Zabaw”. W drugim dniu dzieci budowały wzajemne zaufanie i współpracę w myśl hasła: „Razem Lepiej”. Trzeci dzień poświęcony był „Przyjaźni”, a czwarty odkrywaniu w sobie empatii. Piąty dzień był dniem ewaluacji całego tygodnia poświęconego budowaniu pozytywnych relacji. W tym dniu podziękowań, dzieci zebrane w ogrodzie przedszkolnym otrzymały pamiątkowe dyplomy.

DZIEŃ PRZEDSZKOLAKA

Dzień Przedszkolaka to był wyjątkowy czas! Nasze przedszkole zawsze celebrowało to święto w sposób specjalny, stwarzając małym przedszkolakom możliwość jak największych doznań zarówno duchowych, jak i smakowych. Nie dziwi więc fakt, że 19 października liczna gromadka naszych podopiecznych wyruszyła autokarami do Parku Edukacyjnego „Akademia Bajki” w Pacanowie, aby tam spędzić cudowne chwile w gronie przyjaciół. Na miejscu Dzieci uczestniczyły w wielu atrakcjach, rozwijały swoją wyobraźnię i kreatywność, spotkały się z ulubionymi postaciami z bajek. Można było skakać z małą małpką Fiki Miki, potrzymać za kopytko Koziołka Matołka lub przespacerować się z Kotem w Butach. Zabawa była przednia, tym bardziej, że i pogoda dopisała. Deszczowe chmury, które zbierały się od rana, rozperzchły się i ustąpiły miejsca słonecznej aurze. Dzięki niej przedszkolaki mogły śledzić perypetie biednego krawca Niteczki na plenerowej scenie. Widowisko bardzo spodobało się dzieciom, które nagrodziły grę aktorów gromkimi brawami. Dzień Przedszkolaka to święto, które w swoich założeniach ma między innymi integrację dzieci z różnych przedszkoli. Tym razem ten cel został osiągnięty z nawiązką, ponieważ organizatorzy imprezy w Parku Edukacyjnym zgromadzili dzieci z wielu przedszkoli naszego regionu, oferując im komfort dobrej zabawy w przyjacielskiej komitywie i wzajemnej akceptacji. Dzień minął w atmosferze radości i bajkowej przygody, czego dowodem były uśmiechy na twarzach najmłodszych.

WYOBRAŹNIA CZEKA UKRYTA W BIBLIOTEKACH

W dniu pierwszego października w ramach akcji „Głośnego czytania” gościliśmy w naszym przedszkolu miłe panie w osobach Dyrektorki Gminnej Biblioteki Publicznej w Oleśnicy panią **Beatę Brykowską** oraz **Agnieszki Szablowską-Ambroży**, które przybyły do nas, aby popularyzować wśród najmłodszego pokolenia tradycję głośnego czytania i wzbudzenia zainteresowania książką. Najpierw dzieci miały okazję obejrzeć niezwykle

teatrzyk pt. „Wyobraźnia czeka ukryta w bibliotekach”, przygotowany przez specjalnie zaproszonych przez nie aktorów Teatru Maska z Krakowa. Spektakl w barwny i pełen humoru sposób ukazywał najmłodszym tajemnice książek, ich wpływ na rozwój wyobraźni oraz magię, którą można odnaleźć w bibliotekach. Obraz babci i wnuczki podczas wieczornego czytania bajki wielu przedszkolakom z pewnością kojarzył się z ich domem. 22 października ponownie nasze przedszkole odwiedziły panie bibliotekarki, tym razem z aktorami Teatru Lalek „Bajka”. Goście – artyści teatru zaprezentowali przedszkolakom klasyczną, piękną baśń pt.: „Kot w butach” potraktowaną zupełnie po nowatorsku. Każda bajka niesie ze sobą jakiś morał, życiową mądrość. Z tej bajki płynęło pouczenie, że prawdziwa przyjaźń może pokonać wszystkie przeciwności losu. Za te cudowne przeżycia dziękujemy paniom: Beatce Brykowskiej i Agnieszce Szabłowskiej-Ambroży, które już od lat współpracują z naszym przedszkolem, wnosząc ze sobą powiew nowatorskiej myśli artystycznej, skierowanej do najmłodszych.

NA SKRZYDŁACH WOLNOŚCI

Jak co roku z okazji święta Niepodległości małe przedszkolaki manifestują swoją przynależność do tego dumnego narodu, który można zniewolić, można pokonać, ale zawsze podniesie się z kolan i jak feniks z popiołów odrodzi się silniejszy i wspanialszy. Pomni ciężącego na nas obowiązku wychowania przedszkolaków w duchu patriotyzmu, co roku staramy się celebrować to święto z wielką czcią i z pełną godności postawą.

W tym roku obchodziliśmy je w naszym przedszkolu w dniu 7 listopada, a o artystyczną oprawę uroczystości zadbały panie: **Teresa Wójcik** z grupą 5-latków, **Kamila Drozdowska** i **Sylwia Gruszka** z grupą taneczną. W piątek, po śniadaniu w progach naszego przedszkola pani **dyrektor Renata Kaczocha** z nauczycielami i przedszkolakami powitała grono wspaniałych gości. Nasze zaproszenie przyjęła Członkini Zarządu Rady Powiatu w Staszowie **Monika Kosalka**, Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica **Piotr Strzelecki**, były Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica **Leszek Juda**, Przewodnicząca Rady Miejskiej w Oleśnicy **Krystyna Bator**, z-ca przewodniczącej **Rafał Głowacki**, Wice – Dyrektor Publicznej Szkoły Podstawowej im. Stefana Żeromskiego **Renata Krawczykowska**, Dyrektor Gminnej Biblioteki Publicznej **Beata Brykowska**, Kierownik Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej pani **Magdalena Kajderowicz**, była dyrektor przedszkola **Zofia Ambroży**, Sołtys Oleśnicy **Stanisław Ambroży**, przedstawicielki **Rady Rodziców** przedszkola i **Rodzice** naszych przedszkolaków. To szacowne grono gości wysłuchało wspaniałego benefisu w wykonaniu pięciolatków i sześciolatków. „Na skrzydłach wolności” popłynęły patriotyczne pieśni, przeplatane dynamiczną

muzyką taneczną, które wprowadziły widzów w nastrój powagi i dostojeństwa. Burzę oklasków wywołał występ dziewczynek w tańcu ze wstążkami i nostalgiczny kujawiacek w wykonaniu dzieci z grupy „Tygrysków”. Łzy wzruszenia pojawiły się na twarzach widzów podczas porywającego tańca chłopców z flagami. Widok maszerujących z powagą przedszkolaków w żołnierskich mundurach, dawał nadzieję w to, że: jeszcze Polska nie zginęła, dopóki w sercach tego najmłodszego pokolenia nie zgaśnie miłość do Ojczyzny, szacunek do jej wiekowych tradycji i wiary. Jakże pięknie wybrzmiała końcowa pieśń „Ktoś musiał umrzeć, aby ktoś mógł żyć” w wykonaniu dorosłych i dzieci, która zakończyła część artystyczną. Szczerze wzruszeni goście nie szczędzili pochwał małym artystom, a w dowód uznania zostawili im w prezencie słodkie upominki. Na ręce pani dyrektor **Renaty Kaczochy** złożyli szczerze gratulacje i podziękowania za możliwość wspólnego świętowania. Przy tej okazji, słowa wdzięczności kierujemy do wszystkich **rodziców**, którzy wsparli nas swoją pomocą w przygotowaniu tegorocznego benefisu.

PASOWANIE NA STARSZAKA

W grupie „Motylki” i „Wiewiórki” przedszkolaki już od połowy września pod okiem swoich nauczycielek: **Marioli Franusiak**, **Agaty Strzeleckiej** i **Agnieszki Malinowskiej** uczyły się wierszy, piosenek i pięknego tańca do muzyki klasycznej, aby zaprezentować je na scenie z okazji

Pasowania na Starszaka. W końcu nadszedł od dawna oczekiwany dzień. Uroczystość swoją obecnością uświetniły władze samorządowe naszej gminy z Panem burmistrzem **Piotrem Strzeleckim** na czele, a także przedstawiciele instytucji oraz przyjaciele naszego przedszkola m.in: **Zofia Ambroży** oraz **Leszek Juda**, a także rodzice naszych przedszkolaków. Po brawurowym występie dzieci, pani dyrektor **Renata Kaczocha** dokonała pasowania przy pomocy magicznego ołówka. Każde dziecko otrzymało dyplom z rąk swoich Pań, oznaczający przynależność do grona Starszaków, a także mnóstwo upominków i słodkości. Dzieci włożyły w tę uroczystość wiele serca i wysiłku, pokazały ogromne zaangażowanie i otrzymały zasłużone brawa oraz pochwały. W Dzień Edukacji Narodowej nie zabrakło również słów podziękowania skierowanych do dyrektorki, nauczycieli oraz wszystkich pracowników przedszkola. Koniec uroczystości zwińczył poczęstunek przygotowany przez rodziców, którzy uczestniczyli we wszystkich przygotowaniach, za co składamy im serdeczne podziękowania.

DZIEŃ PAPIESKI

W niedzielę 12 października 2025 r. w całej Polsce obchodziliśmy XXV Dzień Papieski, który w tym roku przebiegał pod hasłem, „Św. Jan Paweł II. Prorok Nadziei”. Człowiek w pewnym sensie nie może żyć bez nadziei. Musi do czegoś dążyć, musi mieć cel w życiu – i poczucie, że jest w stanie go osiągnąć. Nadzieja związana jest z przyszłością, ale jednocześnie określa stan naszej duszy w teraźniejszości. Teraz mamy nadzieję na to, co osiągniemy później (św. Jan Paweł II, Spotkanie z młodzieżą, 24 lutego 1981 r. Tokio.). „Prorok to ten, który widzi dalej – który potrafi odczytać znaki czasu i wskazać drogę nadziei”. Takim prorokiem był św. Jan Paweł II: człowiek modlitwy, pokoju i dialogu. Przez ponad ćwierć wieku swojego pontyfikatu nieustannie przypominał światu, że nadzieja ma imię – Chrystus. Tego dnia podczas niedzielnej mszy świętej został zaprezentowany program artystyczny przez uczniów Publicznej Szkoły Podstawowej w Oleśnicy. Uwieńczeniem obchodów XXV Dnia Papieskiego było złożenie kwiatów pod pomnikiem św. Jana Pawła II przez delegacje samorządowców, przedszkolaków i uczniów PSP. Również w naszym przedszkolu nie zabrakło wspomnień i modlitwy do św. Jana Pawła II. W dniu 16. X. 2025 r. wszystkie grupy z naszej placówki udały się pod pomnik Św. Jana Pawła II znajdujący się pod oleśnickim kościołem. Już na miejscu przedszkolaki zaśpiewały piosenkę, odmówiły modlitwę i zrobiliśmy pamiątkowe zdjęcia. Ten dzień na długo zamieszka w naszej pamięci, a słowa Ojca Świętego pozostaną na zawsze w naszych sercach.

DZIEŃ ARTYSTY Z PANIĄ ZHANNA ZHARKOVĄ

Zanim małe przedszkolaki wejdą w dorosłość i podejmą ostateczną decyzję o swoim przyszłym zawodzie upłynie dużo czasu, ale już teraz należy pokazać im pełen wachlarz różnych profesji, aby miały one możliwość wyboru tej odpowiedniej dla siebie. Spotkanie z **Zhanną Zharkovą** – wirtuozką skrzypiec odbyło się dzięki inicjatywie współpracujących stowarzyszeń: Stowarzyszenia „**Wspólnota Oleśnicy**”, Stowarzyszenia „**Karsy Razem**” i **Koła Gospodyń Wiejskich „Karsy Razem”** oraz **Rodziców** naszych przedszkolaków. To wydarzenie z udziałem wielkiej artystki z pewnością na długo pozostanie w pamięci małych przedszkolaków, ponieważ za jej przyczyną mogły przenieść się w świat wyszukanych dźwięków, fantazji i iluzji. Melodie zaczerpnięte z czołówek znanych i lubianych przez przedszkolaczków filmów i seriali dla dzieci przemykały po strunach skrzypiec i zachęcały do tańca. Niejeden maluszek miał możliwość zagrania na tym wspaniałym instrumencie i choć na chwilę poczuć się jak prawdziwy wirtuoz. Skrzypaczka zachęcała dzieci do wspólnych zabaw tanecznych, w rytm różnych melodii. Wyczarowywała dla nich spod smyczka zwiewne walce, przeplatane poważnymi marszami, dostojne polonezy i wesołe poleczki. Dzieci wirowały na parkiecie tworząc barwne korowody i kółeczka. Dzień Artysty z udziałem pani Zhanny złotą czcionką wpisujemy na stronach naszej kroniki. Dziękujemy paniom: **Monice Kosałce**, **Agacie Dudzie** i naszym Wszystkim zawsze niezawodnym Rodzicom za bezinteresowną pomoc w zorganizowaniu Dnia Artysty w naszym przedszkolu.

W tym wyjątkowym, świątecznym czasie dyrekcja przedszkola, nauczyciele oraz wszyscy pracownicy składają Państwu najserdeczniejsze życzenia. Niech magiczna moc Świąt przyniesie spokój, radość i wiele pięknych chwil w gronie rodzinnym. A nadchodzący Nowy Rok obdarzy Państwa zdrowiem i pomyślnością.

Tekst: Teresa Wójcik
Zdjęcia archiwum przedszkola

SPORTOWA JESIEŃ W SZKOLE

6 września – Ostrowiec Świętokrzyski – Klubowe Mistrzostwa Województwa w lekkoatletyce U-16. 8-osobowa ekipa naszej szkoły, reprezentując dwa kluby: Żaczek Połaniec i Athletics Busko, rozpoczęła nowy sezon lekkoatletycznych zmagani. Nasi uczniowie zdobyli 4 medale: 3. miejsce w skoku wzwyż – Zosia Polak, Nikola Woch i Błażej Juda oraz 1. miejsce – Ala Bator (1000 m) z nowym rekordem życiowym.

13 września – Białystok – Finał Ogólnopolski „Lekkoatletyczne Nadzieje Olimpijskie” w dwuboju. Kuba Kotlarz zajmuje 20. miejsce w Polsce.

14 września – Łódź – Międzywojewódzkie Mistrzostwa U-16. 2. miejsce w rzucie oszczepem zajmuje Nikola Woch oraz dobry start Patrycji Jaskóły w sprincie.

19 września – Kielce – V Olimpiada Świętokrzyska. 2. miejsce koszykarek 3x3 (Maja Dyl, Tosia Żmudzińska, Lena Siudak i Zosia Polak) i 8 medali lekkoatletów:

- 1 m – Majka Sowińska,
- 2 m – Oliwia Przekota,
- 2 m – Adam Samiec,
- 2 m – Ala Bator,
- 2 m – Maciek Nowosielski,
- 3 m – Fabiana Migoń,
- 3 m – Nikola Woch,
- 3 m – Błażej Juda.

21 września – Chmielnik – 2. miejsce w XIII Biegu o Chmielową Szyszkę. Nadia Ratusznik, uczennica klasy 6 a, została srebrną medalistką biegu na dystansie 800 m.

27 września – Włocławek – Finał Ogólnopolski w Biegach Przelajowych – Lekkoatletyczne Nadzieje Olimpijskie. Majka Sowińska i Ala Bator były w składzie reprezentacji województwa świętokrzyskiego i wystartowały w biegu na 2500 m w kategorii U-16.

28 września – Biegi w Stopnicy o Puchar Burmistrza Stopnicy. Troje dzieci reprezentowało naszą szkołę, zajmując: 3. miejsce – Nikola Woch (600 m). Kolejne miejsca wywalczyły: Patrycja (200 m) i Zuzia Zdziebko (400 m).

30 września – Końskie – Memoriał Stawiarza. Dwa medale indywidualne: 3. miejsce – Hania Jaworska i 2. miejsce – Fabiana Migoń.

Drużynowo:

3. miejsce – dziewczęta z klasy 4 i młodsze: Hania Jaworska, Lena Frączek, Iga Wójtowicz, Maja Sojka, Maja Przytuła, Patrycja Zdziebko, Zuzia Zdziebko.

2. miejsce – ich rówieśnicy: Igor Mróz, Filip Płatos, Mikołaj Nowak, Antoni Traczyk.

Srebro wywalczyły dziewczęta z klas 5–6: Fabiana Migoń, Nadia Ratusznik, Ala Mróz, Natalka Guz, Luiza Nowak.

Indywidualnie: Kacper Kądziała – 28. miejsce.

2. miejsce dziewcząt: Majka Sowińska, Patrycja Jaskóła, Maja Myśliwiec, Nikola Woch, Nina Skurska, Oliwka Przekota, Zuzia Skurska.

8 października – Rytwiany – Mistrzostwa Województwa w Sztafetowych Biegach Przelajowych.

Dziewczęta z klas 7–8 wróciły na najwyższe podium!

Kategoria Igrzyska Dzieci (kl. 6 i młodsze):

5. miejsce: Fabiana Migoń, Nadia Ratusznik, Lena Siudak, Lena Błaszczuk, Alicja Mróz, Hanna Jaworska.

13. miejsce: Parchatko Wojciech, Dzikowski Ksawery, Kotlarz Jakub, Romański Maks, Kądziała Kacper, Kaszuba Wiktor.

Kategoria Igrzyska Młodzieży Szkolnej (kl. 7–8):

1. miejsce: Nina Skurska, Patrycja Jaskóła, Nikola Woch, Majka Sowińska, Alicja Bator, Maja Myśliwiec; rezerwowa – Oliwia Przekota.

2. miejsce: Błażej Juda, Tymoteusz Chrzanowski, Adam Samiec, Wiktor Zawada, Filip Skiba, Nikola Skórski.

19 października – Staszów – IV Bieg Golejowski.

1. miejsce – Filip Płatos (200 m, kat. 1–3). 800 m (kat. 7–8):

1 m – Ala Bator, 3 m – Majka Sowińska, 4 m – Patrycja Jaskóła, 6 m – Nikola Radzik.

29 października – Bytom – Mistrzostwa Polski w Sztafetowych Biegach Przełajowych – Igrzyska Młodzieży Szkolnej – 6 x 1000 m.

XVI miejsce w Polsce naszych dziewcząt w składzie: Ala Bator, Majka Sowińska, Patrycja Jaskółka, Nikola Woch, Maja Myśliwiec, Nina Skurska i Oliwia Przekota.

11 listopada – Stalowa Wola – 33. Ogólnopolski Uliczny Bieg Niepodległości.

Kolejny wolny od szkoły dzień spędzony aktywnie i mądrze w składzie: Oliwka Topór, Patrycja Zdziebko, Hania Jaworska, Lenka Frączek, Zuzia Zdziebko oraz Majka Sowińska (3. miejsce) i Nikola Woch (4. miejsce).

14 listopada – Oleśnica – Mistrzostwa Powiatu w koszykówce 3x3.

Szkoły, które wzięły udział: PSP Mostki, PSP nr 3 Staszów, PSP nr 1 Staszów i PSP Oleśnica.

Wyniki naszych zespołów:

1 m – dziewczęta kl. 4–6: Zosia Polak, Fabiana Migoń, Lena Błaszczuk.

1 m – dziewczęta kl. 7–8: Majka Sowińska, Nikola Woch, Maja Dyl, Nina Skurska.

1 m – chłopcy kl. 4–6: Bartek Janicki, Wojciech Parchatko, Oliwier Malec, Ksawery Dzikowski.

3 m – chłopcy kl. 7–8: Adam Samiec, Błażej Juda, Wiktor Zawada, Filip Skiba.

15 listopada – Spała – Finał Ogólnopolski LDK.

17. miejsce w skoku wzwyż wywalczył Błażej Juda, a 33. miejsce w skoku w dal zajęła Fabiana Migoń.

16 listopada – Busko-Zdrój – Klubowe Mistrzostwa Województwa Świętokrzyskiego w Biegach Przełajowych.

Na dystansie 1500 m U-16, rywalizując z rok starszymi biegaczkami, wystartowały trzy nasze uczennice:

6 m – Ala Bator (Athletics Busko),

11 m – Majka Sowińska (Żaczek Połaniec),

13 m – Patrycja Jaskółka (Żaczek Połaniec),

23 listopada – Kostomłoty – Finał Wojewódzki Igrzysk Dzieci w Szachach,

2 miejsce – Patrycja Zdziebko,

9 miejsce – Zuzanna Zdziebko,

15 miejsce – Dominik Świętek,

33 miejsce – Jakub Gawron.

Po roku przerwy drużyna starszych dziewcząt wróciła na 1. miejsce w szkolnych wojewódzkich biegach sztafetowych, co nie było łatwym zadaniem. Kilka zespołów, które w składach mają w większości młodsze zawodniczki, już przed startem stanowiło poważne zagrożenie dla naszych dziewcząt, sugerując się dotychczasowymi wynikami bezpośredniej rywalizacji na trasach przełajowych w tym roku.

Jednak doświadczenie startowe, znajomość trasy (przyp.: ta ekipa biegła po rytwiańskich trasach piąty rok), ogromna wola walki, ambicja i wiara pomogły dziewczynom wrócić na szczyt wojewódzkiej rywalizacji. Jadąc na zawody krajowe, nasz zespół cechowała ambicja i duża chęć zajęcia miejsca w okolicy pierwszej dziesiątki.

Dziewczęta swoją postawą dały wzór młodszym koleżankom, że warto pracować ciężko, trenować nawet wtedy, gdy nie chce się ruszyć z domu, wierzyć w marzenia, by mieć piękne szkolne wspomnienia. Biegi długie, przełajowe zmuszają do pracy nad tym, co nie jest dziecięcą ulubioną sportową przygodą – to kilka lat walki na trasach leśnych i parkowych: w błocie, piasku, deszczu, słońcu, walcząc z wiatrem.

Ogromne gratulacje dla wszystkich naszych uczniów za podjętą walkę na różnych trasach, za chęć wyjazdu w różnych warunkach pogodowych i aktywnie spędzone dni. Nie mogło zabraknąć naszych reprezentantów podczas biegów dla Niepodległej. Jesteśmy bardzo zadowoleni z postawy naszych uczniów – tej obywatelskiej i sportowej.

Dziękujemy rodzicom za pomoc w organizacji transportu oraz czujne oko rodziców i dziadków w poszukiwaniu startów dla swoich dzieci.

Tekst: Dorota Mrówka-Panek
Zdjęcia: archiwum szkoły

Pamiętkowe zdjęcia z IV Strażackiego Orszaku Świętego Mikołaja i Jarmarku Świątecznego zorganizowanego 7 grudnia 2025 r. w Oleśnicy

Samorządowe Pismo
Społeczno-Kulturalne
Gminy Oleśnica
OLEŚNICKIE ECHA

WYDAWCA: Gmina Oleśnica, Adres redakcji: Urząd Miasta i Gminy w Oleśnicy, ul. Nadstawie 1, 28-220 Oleśnica, tel./fax 41 377 40 36, sekretariat@gminaoleśnica.pl
Redaktor prowadząca: Beata Brykowska, Korekta: Leszek Juda, Współpraca: Katarzyna Lalewicz, Agnieszka Szablowska-Ambroży
Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za teksty autorskie. Zastrzega sobie prawo do niezamieszczania lub przesunięcia terminu umieszczania artykułów na późniejszy, oraz edycję i skracanie artykułów, a także ograniczoną ingerencję w stylistykę poszczególnych wypowiedzi. Żaden fragment publikacji nie może być powielany lub rozpowszechniany w żadnej formie i w żaden sposób bez uprzedniej zgody autora tekstu.
Druk: „Drukarnia Nadwiślańska Plus s. c.”, Tarnobrzeg, ul.1 Maja 4a, tel. 15 823 55 42 e-mail: drukarnia@dnplus.pl. Nakład: 700 egz.